

1747, 7
A9
DISSERTATIO JURIS PVBLCI
INAUGVRALIS

DE
SPLENDORE
FAMILIARVM
ILLVSTRIVM
CONSERVANDO,

QVAM
EX DECRETO ET AVCTORITATE
AMPLISSIMI JCTORVM ORDINIS,
IN ILLVSTRI ET PERANTIOVA VNIVERSITATE
ERFORDIENSI,

SVB PRÆSIDIO ALTISSIMI,
PRO

GRADV DOCTORALI,
EIQVE ANNEXIS PRIVILEGIIS, HONORIBVS
ET IMMVNITATIBVS,

RITE AC LEGITIME CAPESSENDIS,
PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI SVBJICIT
AVCTOR

ERNEST. WILHELMVS STRECKER,
ERFORDIENSIS.

IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI HORIS CONSVETIS
DIE VI. MARTII. MDCCXLVII.

ERFORDIÆ

TYPIS JOH. CHRISTOPH. HERINGII, ACAD. TYPOGR.

DISSEMINATIO VARIIS TABULIS
INAVGURATIO

DE
SPLINDORE
FAMILIARVM
LITVSTIVM
CONSERVANDVM

AVT DECRETORVM VICTORIVM
AMMISSIONI QTOVM ORDINIS
IN LITVSTIVM LITVSTIVM
LITVSTIVM

SVB PRESDIO ALTISSIMI
GRABV DOCTORVM

SVB ANTIQVARIIS HONORARIIS
ET LITVSTIVM
LITVSTIVM
LITVSTIVM
LITVSTIVM

ERVEST WILHELMVS STICKER

IN ANNO 1812
DIE 17 MARTII MDCCLXII
LITVSTIVM
LITVSTIVM

REVERENDISSIMO
AC
ILLVSTRISSIMO DOMINO,
DN. ANSELMO
FRANCISCO
ERNESTO
L. B. DE WARSBERG,

METROPOLITANARVM ECCLESiarVM, MOGVNTINÆ
ET TREVIRENSIS, ITEMQVE EPISCOPALIS SPIREN-
SIS RESPECTIVE PRÆPOSITO, SVPREMO
CHORIEPISCOPO, ET CANONICO
CAPITVLARI,

EMINENTISSIMI AC CELSISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS
MOGVNTINI CONSILIARIO INTIMO,

ET
CIVITATIS TERRITORIIQVE ERFORDIENSIS
PRO-PRINCIPI,

DOMINO AC MÆCENATI SVO
GRATIOSISSIMO.

REVERENDISSIME
AC
ILLVSTRISSE
PRO-PRINCEPS,
DOMINE DOMINE
GRATIOSISSIME!

eniam dabis, REVERENDISSIME AC IL-
LVSTRISSE DOMINE PRO-PRIN-
CEPS, quod Illustrissimum NOMEN
TVVM ipsâ in fronte Exercitationis
hujus Academicæ refulgeat, ex quo hacte-
nûs & mihi & qualibuscunque etiam Musis,
ac conatibus meis validissimum promisi pa-
troci-

trocinium: nec audaciæ sed devotissimæ re-
verentiæ tribuas velim, quod hæc medita-
tiones inaugurales TIBI, qui Reipublicæ Ci-
vitatique gubernacula tenes, & proinde
curam nostræ nostrorumque Salutis, inco-
lunitatis, tranquillitatis, conditionis & in-
crementi suscipis providentissimam, omni
debitâ observantiâ offeram atque conse-
crem. Erubescerem sane assiduas, gravis-
simasque curas, quas cum perpetuâ NO-
MINIS TVI Gloriâ, pro Reipublicæ verâ salu-
te, promovendisque ejusdem commodis ge-
ris, interpellare, & huncce tenuem & exi-
guum ingenii mei foetum TIBI adscribere,
nisi singularis TVÆ, erga liberalium artium
cultores benevolentia, summusque favor
animum addidisset, desiderium excitasset.
Non equidem ignoro majores solere, ac de-
bere ad Benignitatis TVÆ Aram offerri ho-
stias;

ftias; at quis ingentem, quam virtutibus
non solùm eximiis, sed Prudentiâ etiam ac
Scientiâ verè incomparabili consecutus es,
Gloriam? quis indefessas, quibus per omne
Regiminis TVI tempus pro salute Reipu-
blicæ nostræ invigilasti, & adhuc indefinen-
ter invigilas, curas, cogitationes & labores?
quis denique Illustrissimi NOMINIS TVI
Splendorem, quem propter meritorum
TVORVM magnitudinem nulla unquam ob-
scurabit oblivio, digno satis ore assequi po-
terit? mihi privatæ tantummodò pietatis
legem adimplere consilium est; quapropter
TIBI, REVERENDISSIME AC ILLUSTRIS-
SIME DOMINE PRO-PRINCEPS, quem inter DEOS
TVTELARES MEOS TERRESTRES religiosè
colo, TVOQUE NOMINI paginas hasce
consecrare, ipsa obstrictissimæ ac devotissi-
mæ mentis pietas commendat, præcipit.

Digna-

Dignare igitur, REVERENDISSIME AC
ILLVSTRISSIME DOMINE PRO-PRIN-
CEPS, exiguum isthoc Laborum meorum
Juridico - Academicorum documentum,
quod ad pedes TV OS devolvo, benignis ma-
nibus accipere, meosque qualescunque co-
natus propitiâ fronte intueri. Hæc TE gra-
tiosissimè præstiturum, summa mihi persua-
det Clementia ac Benevolentia, quâ TE
eminentiori quodammodo gradu pollere,
perspectissimum habeo. Proinde Deum,
quamdiu fuero, venerabor immortalẽ, ut
non solùm TE, REVERENDISSIMVM AC
ILLVSTRISSIMVM DOMINVM PRO-PRIN-
CIPEM, Patriæ nostræ Governatorem vi-
gilantissimum, salvum, incolumem, vigen-
tem, florentem, ac omni felicitatis copiâ
beatum, per Nestoreos annos, in Reipubli-
cæ nostræ commune commodum, servet ac
tuea-

tueatur, sed etiam, ut antiquissima & illustri-
sima, ex quâ ortum ducis, Familia im-
moriturâ gloriâ, prosperitate & bonis
omnibus exsplendescat, augeatur, floreat,
perennet in omne ævum: Id quod insuper
devotissimâ mente voveo

REVERENDISSIME
AC
ILLVSTRIS-
SIME
PRO-PRINCEPS.
DOMINE DOMINE
GRATIOSISSIME,
REVERENDISSIMI AC ILLVSTRIS-
SIMI
NOMINIS TVI

Erfordie d. 6. Martii,
1747.

Clientum infimus
ERNESTVS WILHELMVS STRECKER,
Erfordiensis.

CONSPECTVS DISSERTATIONIS.

- §. I. *Commendatio Familiarum illustrium à necessitate ac utilitate in Republica.*
- §. II. *Splendoris significatio.*
- §. III. *Familiae etymologia.*
- §. IV. *Notatio vocabuli Illustris.*
- §. V. *Autoritas Tituli Illustris, tam antiqua, quàm hodierna.*
- §. VI. *Nobilitas in superiorem & inferiorem dispescitur.*
- §. VII. *Nobilitas alia naturalis, alia civilis.*
- §. VIII. *Nobilitas civilis pro populorum institutis variat: alia Toge, alia Sagi est.*
- §. IX. *Nobilitas alia antiquior, alia recentior: eaque vel intuitu officii, vel ob insignia merita acquisita.*
- §. X. *Nobilitas antiquior an praeserenda sit nobilitati recentiori?*
- §. XI. *Ulterius nobilitas in mediatam & immediatam dividitur.*
- §. XII. *Transitio ad splendorem Familiarum illustrium conservandum.*
- §. XIII. *Per sanguinis illustri propagationem.*
- §. XIV. *Per jus Primogeniturae laudabiliter introductum atque introducendum.*
- §. XV. *Juris Primogeniturae definitio ac indoles.*
- §. XVI. *Hoc jus solummodo inter nobiles ac illustres Familias locum habet.*

A

§. XVII.

- §. XVII. Primogenitura primùm in Electoribus lege publicâ Aurea Bulla stabilita: postea quoque alias inter Familias illustres sive pactis, sive tabulis testamenti introducta.
- §. XVIII. Ea etiam consuetudine rectè introducitur.
- §. XIX. Primogenitus solus succedit in territorium cum omnibus juribus & accessionibus. Jura Territorii aquè ac Accessiones exponuntur.
- §. XX. In quantum Primogenitus juri pro se introducto renunciare possit?
- §. XXI. Ceteris fratribus solo jure Primogenitura exclusis suppeditatur Apanagium.
- §. XXII. Vocis Apanagii significatus, ejusque definitio.
- §. XXIII. Apanagium aliud est proprium, ejus natura, quantitas ac determinatio: Undenam & ex quibus bonis illud à Primogenito Apanagiatit praestandum?
- §. XXIV. Aliud est improprium, alias Paragium dictum, quid juris Apanagiatit in praediis sibi assignatis habeant? an Regalia? an Jurisdictionem? an Superioritatem Territorialem consequantur?
- §. XXV. An iisdem, ac Primogenitus, Titulis ac insignibus gaudeant? an Titulo von Gottes Gnaden utantur? an Statuum Imperii numero accenseantur?
- §. XXVI. Jus Majoratus in quantum differat à jure Primogeniturae?
- §. XXVII. Ejusdem definitio; quis Major in Familia dicendus sit?
- §. XXVIII. Fideicommissa Familiae: praecipuus eorum effectus quis?
- §. XXIX. Quanam succedendi ratio in illis sit habenda?
- §. XXX. An Edictum successorium in ordine successoris observandum sit? an Primogenitus, vel Senior de Familia in illis succedat?
- §. XXXI. Pacta Familiarum successoria an valida sint contra jus Romanum?

§. XXXII.

- §. XXXII. Pactum Confraternitatis; Ejus definitio, ac divisio in Universale & Particulare: bilaterale & unilaterale.
- §. XXXIII. Finis harum Confraternitatum, objectum & jus utrumque patriscentium ex ejusmodi pactis quaestum.
- §. XXXIV. Pactum Ganerbinatus; ejusdem definitio, notatio, indoles atque origo.
- §. XXXV. Finis horum pactorum alius est primarius, alius secundarius: uterque ad conservationem Familiarum illustrium tendit. Sequuntur eorum effectus ac exempla.
- §. XXXVI. Pacta Conjugum, eorum definitio, ac divisio.
- §. XXXVII. Uniones Prolium, earumque descriptio: an ejusmodi Unio rescindenda, si ex altero matrimonio nulli liberi nascantur?
- §. XXXVIII. Pacta quaedam renunciativa tam feminarum illustrium, quam masculorum: harum renunciationum finis ac validitas: an juramentum in his necessarium? illustratur asserunt exemplo Filiarum nobilium Ordinis Equestris in Suevia, Franconia & ad Tractum Rbeni, in favorem masculinae stirpis renunciantia?
- §. XXXIX. Beneficia Ecclesiastica seu Canonicatus. Familiarum illustrium prerogativa prae reliquis in obtinendis Prabendis, Canoniciatibus, ac sublimioribus Beneficiis Ecclesiasticis? quid requiratur hodie, ut quis ad Ecclesias quasdam Metropolitanas recipi possit?
- §. XL. Refellitur sententia Monzambani, qui Beneficia Ecclesiastica Familiis illustribus percipienda penitus denegat.
- §. XLI. Sequuntur Feminarum quoque illustrium Jura ac Privilegia ab antiquo usitata; ac
- §. XLII. Primò quidem Dos è Territorio: Congruitas dotis quomodo aestimetur? an ex feudis praestari debeat? an Filia successioni, alias sibi debita, renunciante dotis petitio nihilominus salva maneat? an & ipsi Dori renunciari possit?

- § XLIII. Secundo Donatio propter nuptias: quid Femina ex ea donatione acquirat? an doti aequalem constituere necesse sit? an eadem ab usu recesserit? an & quando Jamina ex pacto lucratur donationem propter nuptias?
- § XLIV. Tertio Morgengaba, ejusque descriptio; quando, quo tempore, cui & a quo ea debeat? quaeque juris in ea habeat Jamina.
- § XLV. Quarto Dotalitium, ejus descriptio, ac unde constituatur? an etiam in praediis feudalibus? quando debeat uxori? an agna i feudorum successores ad id teneantur?
- § XLVI. Mulieri Vidua competit electio an dotalitium petere, an dotem illam repetere velit. Dotalitium in compensationem dotis constitutum, ejusque jura a natura usufructus dependent. An vidua illustris cautione usufructuaria teneatur? Quidsi vidua ad secunda vota transeat, an dotalitium retineat? numve illi dos reddatur, itaque dotalitium quasi reddatur?
- § XLVII. Conclusio.

I. N. D. N. J. C.

DISSERTATIONIS IURIS-PVBLICI
INAUGVRALIS

DE

SPLENDORE FAMILIARUM
ILLVSTRIVM CONSERVANDO

§. I.

dedè insignis est Familiarum Illustrium in
Republica Splendor, ut iis tanquàm co-
lumnis boni publici ratio maximâ ex
parte nitatur, roberetur, sustentetur.

VULTEJ. vol. 4. Consil. Marpurg. 3. n. 119.

Sunt enim Familiae Illustres non tantum
flores subditorum, rerumque publicarum feminaria
& veluti rudimenta, *BODIN. de Repub. c. 2. in pr. sed*
& Magistratum praesidia, fulcra & sustentacula Rei-
publicae, totiusque terè Germaniae propugnacula fir-
millima, *arg. A. B. in. 3. verb. quorum praesidio dextra Im-
periali roboratur.*

Hinc quoque Reipublicae quam
maximè interest, ut Familiarum Illustrium splendor ac
gloria suo in vigore, ac exultatione conservetur,

A 3

promo-

promoveatur, ac magis magisque efflorescat, *l. 1. §. 13. ff. de vent. insp. l. 9. C. de quest. FÖRSTER de success. l. 3. c. 4. n. 20.* ne his columnis ad tenuitatem redactis, aut remotis planè fulcris totum Reipublicæ ædificium lædatur, aut collabatur. Et de hoc Familiarum Illustrium splendore omnimodo conservando in sequentibus agemus.

§. II.

Cum verò in omni tractatu prior verborum soleat haberi ratio, *l. 1. ff. de reb. cred. QUINTIL. Inst. Orat. hb. 8.* verba enim rebus, non res verbis deservire debent: *GAIL. 1. Obs. 150. n. 6.* itaque, antequàm ipsi rei tractandæ accingamur, prius etymologia seu vocum significatio brevibus excutienda, quibus intellectis reliqua faciliùs patebunt. Per splendorem autem nihil aliud innuimus, quàm dignitatem, honorem, decus ac præ eminentiam Familiarum illustrium in Republica præ aliis splendentium; & ab his non longè abest, quod scribit *TVLLIUS* adversus *Salustium*: *Ego meis majoribus virtute meâ præluxi, ut si priùs noti non fuerint, à me incipiant initium memoriæ suæ: Tu tuis vita, quam turpiter egisti, magnas obfudisti tenebras, ut etiam si fuerint egregii cives, certè venerint in oblivionem.*

§. III.

Familia in jure nostro Civili sumitur pro statu hominum, *l. ult. ff. de capit. min.* & deducitur vel in res, & significat substantiam & hæreditatem bonorum, *l. 195. §. 1. ff. de V. S. r. r. ff. faml. ercisc.* vel in personas, & defertur ad corporis domestici significationem, ita ut in latiori sensu servi etiam in familia sint. *l. 40. §. d. l.*

195. §. 2. seq. ff. de V. S. Nobis hic Familiæ vocabulum solummodò itat pro agnatis, de eodem sanguine procedentibus, masculis, item Agnationis nomen, ac insignia eadem usurpantibus, *die eines Stammes und Nabuens seyn, einetley Schuld und Helm haben*, FORSTER de succf. ab intest. l. 3. c. 25. n. 1. KNIPSCILD de fidei-comm. sum. nob. c. 1 à n. 22. usque ad 47. atque ita fœminas regulariter excludimus.

§. IV.

Vocabulum illustris quod attinet, illud idem esse, quod clarum, notum, splendidum ac nobile, & hæc vocabula promiscuè apud Scriptores reperiri, refert TIRAQUELL. de nobil. c. 2 n. 17. & 18. nam & utrumque, scil. illustre ac nobile, copulat ipse Tullius in Verrem act. 7. *tam illustre*, inquit, & *nobile municipium*. Huc spectat, quod *illustrare* pro nobilitate ponatur in l. 1. C. de præpos. labor. uti eam intelligunt DD. inter quos JASON in l. omnium C. qui rest. fac. poss. Et hinc nos quoque Illustrés illos significamus, qui ex antiquissimo populorum Germanicorum more Nobiles in specie dicuntur, de quorum appellatione ac origine vid. BESOLD. in thesaur. præf. lit. A. verb. Adel. TIRAQ. de nobilit. c. 2.

§. V.

Illustris Titulus tantæ olim venerationis, tantique momenti fuit, ut non Galliarum duntaxat Regibus nihil sit antiquius, PFEFFING. ad Virriar. tom. 1. lib. 1. tit. 4. §. 6. *lit. a.*) sed & initio hæc dignitas soli Principum ordini comperierit, SPEC. SAX. lib. 2. art. 42. & Lib. 3. art. 58. & passim. A. B. tit. 5. 7. 8. ac illi, quibus dignitas

tas

tas Regalis vel feuda Regalia concessa fuere, illustres in specie dicti fuerint. SPEC. SAX. lib. 3. art. 55. 57. 58. add. *Diplomata* HENRICI VI. LUDOVICI IV. & CAROLI IV. IMP. ap. MEIBOM. *Res. Germ. tom. 3. fol. 207. seqq.* Si recentiora desideramus, eundem Illustrissimi titulum à Sacratissimo Imp. Josepho Ducem de Marlborough ann. 1705. 15. Nov. obtinuisse, docet Diplomatis, quo Princeps Imperii declaratur, formula: *Nos Te . . . prædicato Illustrissimi . . . insignimus.* vid. *Neubesteler Agent von Haus aus: zweyte Fondation, dritte Depeche, §. 225. p. 192.* Sed diversitatem temporum si spectemus, sine dubio in his varios ambiguitatum gyros & formam deprehendimus haud unam: communiter enim hodie Comites, Barones (vel etiam Marchiones Galliae, Hispaniae, Italiae, Aularumque purpurati) hoc gaudent caractere, PFEFFING. *ad Vurvar. l. c. in f.* qui ante spectabilium, vid. *d. diplom.* HENRICI VI. aut nobilium nomine venere. SPEC. SAX. lib. 1. art. 3. §. 2.

§. VI.

Quandoquidem, antiquissima Germaniae instituta circa statum hominum perpendamus, Nobiles, Ingenuos, Libertinos & Servos deprehendimus. TACITVS *de morib. Germ. c. 25.* Nobilitatis nomen Principum Comitumque initio proprium habitum, postea verò cum inferioris quoque classis nobilibus tribui cæpisset, distinctio inter Nobilitatem Superiorem, vulgo *der hohe Adel*, vid. *centum gravamina Nationis Germanicæ in Comitibus Noricis ann. 1522. exhibita §. 25.* & Inferiorem vulgò, *der Niedere Adel*, exorta est. vid. SPANGENB. *Adels-*

Adels-Spiegel lib. 5. c. 1. f. 32. Superiorem Nobilitatem constituunt Principes, Comites & Barones; Inferiorem verò Nobiles simpliciter ità dicti, qui communi nomine in jure feudali Milites vocantur. vid. PFEFFING. *ad Vitriar. tom. 2. lib. 1. tit. 20. lit. b. § f.*

§. VII.

Nobilitas verò alia est Naturalis sive Virtutis, vulgo *Tugend-Adel*, quo in sensu morali nobilem vocamus, qui re aliqua præcellit, & præcipuè qui virtute quadam insignis est, quæ tamen nobilitas huc non spectat, quare & nemo, quantamcunquè etiam nobilitatem Naturalem seu Virtutis præferat, juribus & privilegiis Nobilibus aliàs competentibus gaudere potest. Alia Civilis, quæ peculiarem in Republica Ordinem constituit, vid. PFEFFING. *ad Vitriar. l. c. §. 7. lit. a.* & hæc propriè dicitur nobilitas, quâ præditi reliquis in republica pari censu non venientibus eminent, quibus tamen majori semper ornamento esse putamus, si & internâ istâ nobilitate splendeant, ob quam civilis hæc primùm exorta est.

§. VIII.

Hæc civilis Nobilitas pro populorum institutis multifariam variat; omnibus quippe Gentibus in usu fuit, ut nobilitatis ornamentis quosdam homines ob quasdam causas decorarent, suis tamen legibus vel institutis: & hinc est, quod, cum instituta Gentium variè sese habeant, nobilitas quoque variet. Apud nonnullos etiam pro diversis nobilium studiis in diversas dividitur species, quemadmodum in Galliis nobilitatem Togæ & Sagi propriâ quamlibet laude concelebrat

B

brat

brat TVRTVRET. *in oper. de nobilit. gentilit. lib. 2. cap. 3.*
ubi, contentio inter sagum & togam, ultra splendidior
nobilitatis origo, occurrit.

§. IX.

Porrò Nobilitas vel hereditaria est, sive antiquior,
vel de novo acquisita, sive recentior: eaque rursus vel
intuitu officii, vel ob insignia merita. Nihil tamen di-
scriminis inter antiquæ profapiæ nobiles, recenterque
creatos regulariter intercedit, nisi ubi summa civilis
Potestas, vel approbata consuetudo ad efferendum dun-
taxat nobilitatis splendorem & gloriam distinctionem
aliquam faciant, qualis occurrit in Ludis equestribus,
vel Ecclesiarum quarundam Metropolitanarum & Ca-
thedralium Capitulis &c. ubi regulariter quatuor Pro-
avi, vel octo, vel plures, tam paterni, quam materni
stemmatis, producendi veniunt. Cum vero hæc
omnia juris tantummodo positivi autoritate nitantur,
adeoque non immutabilia sint, Superiorem absolutâ
potestate circa hoc dispensare posse, ita ut recens crea-
tus nobilis æque ad equestres ludos & Capitula Ca-
thedralia admittatur, ac octo vel sedecim Proavorum
superbiens imaginibus, rationibus, utramquæ paginam
facientibus, adductis, refert PFEFFINGER *ad Vvriar.*
Tom. 2. lib. 1. tit. 20. §. 7. junct. COCCEJ. jur. pub. prud.
cap. 23. §. 18. SPRENGER. de jur. pub. lib. 1. cap. 8. p. 46.
Quamvis ipsa Capitula Metropolitana & Cathedralia
vi privilegiorum & statutorum, autoritate publicâ con-
firmatorum, ejusmodi Dispensationibus sese opponere,
non sine ratione semper soliti sunt, & adhuc solent.

§. X.

§. X.

Antiquitas certe nobilem non facit, nobilitati nec non exiguo ornamento ac splendori sit. Hinc si quærat, utrius, an illius qui ex genere, an vero hujus, qui ex propria virtute nobilitatur, major sit dignitas ac splendor, placet illa communis Politicorum distinctio: Aut Nobiles genere imitantur Majorum virtutem, & hinc meritò illis, qui recens propter virtutem nobilitatem quæsi verunt, præferendos esse arbitramur, quippe qui non propria duntaxat virtute, sed Majorum etiam claritate commendantur: **BODIN.** *3. de Repub. c. 8. p. 554. vers. ¶ quidem duob. ubi enim duo sunt dignitate æquales, præfertur ille, qui meliori creatus est sanguine.* **BALD.** *in l. nemini C. de advocat. div. jud.* Aut Nobiles genere à parentum virtute deficiunt, genus ingenuum improbant, & fumosis saltem Majorum tabulis delicias sibi quærunt, & tunc recens virtus, quæ magis accedit ad principium verum & primum nobilitatis, in se laudabilior est, & magis ad Reipublicæ utilitatem confert, quàm sola proavitæ & alienæ virtutis jactatio. Neque nobilitas parentum potest excludere filiorum tenebras. **NEVIZAN.** *in Sylv. Nupt. lib. 4. n. 133.* Justa insuper est animadversio Caji Marii, facti Consulis, in oratione adversus nobilitatem veterem apud **SALLYSTIVM**, *cap. 85. Belli Fuguribini. p. n. 335.* *Contemnunt, inquit, novitatem meam, ego illorum ignaviam. Mibi fortuna, illis probra objectantur - - - quodsi jure despiciam me, faciant idem Majoribus suis, quibus, uti mihi, ex virtute nobilitas cepit: invident honori meo, ergo invident labori, innocentiæ, periculis*

culis etiam meis, quoniam per hæc illum cæpi - - - Nunc videte, quàm iniqui sint, quod ex aliena virtute sibi arroganti, id mihi ex mea non concedunt, scilicet quia imagines non habeo, & quia mihi nova nobilitas est, quam certè peperisse melius est, quàm acceptam corrupisse. Dolendum hinc saltem, & quàm maximè dolendum, multos hodiè nobilitatis prærogativam in atrio, fumosis referto imaginibus vel unice quærere, ac si Proavi non nisi in nostram gloriam vixissent, illudve, quod ante nos fuit, nostrum foret. Hinc tot incompositi animi, tantaque superbia & elatio nobilium domi præsertim, qui in pagis, quibus præsunt, turgida semper vela pandere assueti, omnes despiciunt, quibus non totidem, ac ipsis enumerare Majores, inveteratasve & per genus ductas possidere divitias, fatorum inclementiâ concessum est, ut ut aliàs bonarum artium præsiidiis, morumque elegantia longè prænitentibus. Ejusmodi Nobilitatem non malè definit CORNELIVS AGRIPPA *lib. de vanitate Scientiarum c. 80.* quod sit *Robusta improbitas, atque dignitas, nec nisi scelere quaesita benedictio, & hereditas pessimorum filiorum.* Hicque perperam cum aliis confunduntur nobilibus, qui Majorum gloriam gestis virtutibusque suis illuminare & refocillare, sicque Reipublicæ ac Patriæ ornamento esse, officii sui partes esse arbitrantur.

§. XI.

Nobilitas ulterius dividitur in mediatam & immediatam. Nobiles mediati sunt, qui non Imperatori & Imperio, sed aliis Superioribus & Statibus immediatis immediato subjectionis nexu devinciuntur; in Saxonia aliisque Ditionibus dicuntur *Landassen*. Horum Land-

Landfafforum in Electoratu fcilicet & reliquis Saxoniz Ducatibus quidam dicuntur *Amiffaffen*, alii *Schriffiffaffen*, de quibus vid. SCHWEDER. *Señ. 2. c. 19. §. 2.* EYBEN. *de usu & aut. J. C. in jus publ. c. 6. §. 29.* REINK. *lib. 1. claff. 5. cap. 11. n. 47.* Nobiles immediati dicuntur, qui neminem nisi Imperatorem & Imperium recognoscunt. Hi occurrunt in Franconia, Suevia, & Terra Rhenensi, dicunturque *die freye Ritterschafft in Schwaben, Francken, und am Rheinstrom, so dem Reich ohne Mittel, und keinem andern Herrn und Fürsten unterworfen.* vid. REC. SPIR. *de ann. 1542.* & passim junct. REC. *de ann. 1548.* quibus interitus Ducum Francia & Suevia originem dedit. SCHWEDER. *J. in J. P. Señ. 2. c. 18. §. 4.* quamvis primordia immedietatis Nobilium Rhenani tractus casu Suevia Franconiaque Ducum anteriora esse, verisimile putet PFEFFING. *ad Vitriar. tom. 2. lib. 1. tit. 20. §. 9. lit. a.* Ex his tribus classibus nobilium immediatorum unaquæque iterum subdividitur: Franconica Nobilitas in 6, Suevica in 5, Rhenana in 3 loca distinguitur, ap. EVNDEM *l. c. §. 10. 11. 12.* Noviter accessere Nobiles Inferioris Alfatia, reliquis pacto Mergenthalienſi *d. 28. Jun. 1651.* certis legibus juncti: quamvis verò Alfatia hæc nobilitas ad has tres classes non referatur, in Recessibus tamen Imperii Nobilitati Imperii immediatæ accensetur vid. IDEM *l. c. §. 13. lit. a.* vid. etiam *Art. IV. PAC. RYSWIGENS. an. 1697.*

§. XII.

Atque hæc de Nobilitate, & Nobilium divisione nobis hic breviter dixisse sufficiant, quæ præmittendo eo saltem fine adduximus, ut eò clarius inde eluceſcat,

quantus, quamque insignis sit Nobilitatis, indeque Familiarum præsertim illustrium in Republica splendor, cui conservando, promovendo, augendo, ac propagando eò magis incumbendum, quò spendidiori atque illustriori deducitur sanguine, & quò major in Rempublicam redundat utilitas, salus ac felicitas. Nunc de mediis ad conservandum Nobilitatis, Familiarumque illustrium splendorem necessariis.

§. XIII.

Ac primò quidem clari sanguinis propagationem ad conservandum Familiarum illustrium splendorem ingens momentum adferre, aded perspicuum est, ut multis deducatur, necesse non sit. Illustris enim Patris liberi, justis ex nuptiis procreati, etiam quoad honores, dignitatem, familiam & gentem, & similia, quæ juris civilis sunt, ejus conditionem sequuntur, in cujus potestate sunt, per jura vulgata *§. i. in fin. l. de legit. agn. tur.* cum pater & filius una eademque censeantur esse persona, *l. fin. C. de impub. DEC. cons. 262. n. 7.* & dignitas à progenitoribus in posteros seminata sit veluti hereditas proavorum. HERM. KIRCHNER *de legar. lib. 1. cap. 4. n. 143.* Siquidem memoria patris in filiis conservatur, *l. 220. ff. de V. S. MYNSING. 3. obs. 23. n. 7. seqq.* & caro filii est veluti caro patris aucta, TIRACQUELL. *de primog. q. 42. n. 32.* ità ut pater non omninò videatur extinctus, sed in filio quodammodo superstes, *l. cum acutissimi C. de fideicom. l. generaliter. C. de inst. & subst.* nam à patre in filium, & à filio in nepotem, & deinceps perpetua per continuum seriem est sanguinis & familiæ in posteros continuatio. TIRAC-

QUELL.

QVELL. de nobilit. c. 15. n. 1. MENOCH. conf. 1261. lib. 13.
 n. 15. Hinc filius omnibus agnationis, familiae, & fan-
 guinis juribus & effectibus gaudet, patris virtute &
 splendore illustratur, eumque tanquam in vivâ ima-
 gine conservat. Id quod usque eò procedit, ut, licet
 filius sit natus ex matre ignobili seu plebejæ condi-
 tionis, is nihilominus Patris illustris nobilitatem, arma,
 insignia paterna, seu familiae, jus Primogenituræ &
 Majoratus, omniaque jura Agnationis, perinde ac si
 ex foemina paris cum marito conditionis procreatus
 esset, consequatur. L. 13. C. de dignit. CARPZ. p. 3. C. 37.
 def. 2. Hoc ipsum tamen hodie in Capitulationibus
 Cæsareis novissimis Imp. Caroli VII. glorioss. mem.
 art. 22. §. 4. & modo gloriosissimè regnantis Imp.
 FRANCISCI I. eodem art. 22. §. 4. quoad Status Impe-
 rii immutatum legimus his verbis: *Noch auch denen aus
 obnstreitig notorischer Misheurath erzeugten Kindern eines
 Strands des Reichs, oder aus solchem Haus entsprossenen
 Herrns, zu Verkleinerung des Hauses, die Väterliche Titul,
 Ehren und Würden beylegen, vielweniger dieselbe zum Nach-
 zheil dever wahren Erbsolger, und ohne deren besondere Ein-
 willigung, vor ebenbürtig und successionsfähig erklären, auch
 wo dergleichen vorhin bereits geschehen, solches für null und
 nichtig ansehen und achten.* Huic constitutioni utrum
 matrimonium illud impar Ducem Meinungensem An-
 tonium Ulricum, inter & Philippinam Elisabetham
 Cæsaream, inferiore loco prognatam, ad instantiam Ag-
 gnatorum ansam præbuerit, id ipsum aliis dijudican-
 dum relinquimus. Hi autem illustribus parentibus vi-
 tâ donati præcipuè studeant, ut bona à Majoribus vel
 arte

arte vel Marte, aliisque heroicis virtutibus, imò sanguine acquisita in sua qualitate imminuta ad posteros transferant, privilegia ac immunitates, ipsis ac bonis eorum ab ævo concessa in RECESSIBVS IMPERII de *annis 1555. §. 26. 1576. §. 23. &c.* item INSTRUMENTO PAC. OSNAB. *art. 10.* contra quoscunque turbatores strenuè defendant, à contrahendo ære alieno & ab alienationibus bonorum sub quocunque prætextu, omni, quo fieri poterit, modo abstineant, cum pecuniâ exinde redactâ solummodo ad tempus neminem in paupertate vivere finit; sed, paternâ bonorum & gloriæ hæreditate delectâ, cadit dignitas, cadit splendor, cadit exultatio, solum blandiuntur sibi de imaginibus & generis titulo, imò tandem plebejis annumerantur. Hinc non obtinentur in bonis sanguine Majorum partis, aut sint ex numero eorum, qui putant se natos ad fruges consumendas; sed Majorum fortitudinem, laboresque improbos strenuo animo recogitent, imitentur, eoque summa cum vigilantia allaborent, ut bona à Majoribus ad se devoluta in sua immunitate, flore ac decore non solummodo conserventur, sed & pro majori successorum splendore adaugeantur, ne Familiæ eorum id contingat cum iis, quas recenset BYRGEMEISTER in *Stat. E. quest. sect. 12. c. 5.*

§. XIV.

Cum verò numerosioribus descendantibus, opibusque familiæ inter eosdem plures in partes divisas, Familiarum splendor non raro admodum ita obscuretur, ut præter Titulos & fumosas Antecessorum imagines postgenitis vix aliquid remaneat, hinc salutis, tam fami-

Familiaris, quàm Publicæ ratio quodammodò exigere videbatur, ut Familiis Illustribus in ordine ad conservandum earundem splendorem introducto jure Primogenituræ præprimis consulatur, vi cujus ea Primogenito masculo concessa est prærogativa, ut feuda & nobiliora passim prædia, cum omnibus suis tum juribus, tum accessionibus, eidem soli, ultragenitis certâ, pro dignitate familiæ portione assignatâ, deferantur. *A. B. cap. 7. §. 22. conf. PUFFENDORFF. de jur. Nat. §. Gen. l. 7. c. 7. §. 14. KVLPISTIVS ad Monzamb. c. 4. §. 4. SCHWEDER. introd. jur. pub. part. spec. sect. 2. c. 3. §. 7.* Et hoc juris stabilimento Familiarum illustrium gloriæ ac splendori insigniter prospici, earumque ruina, Reipublicæ quàm maximè perniciosæ, obviam iri, vel ipsi Primogenituræ fundatores unanimiter arbitrari censentur. *PFEFFING. ad Vitriar. Tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 40. lit. a.*

§. XV.

Hoc jus Primogenituræ, prout nostris præcipuè temporibus accipitur, est Jus successionis, lege aliqua universali vel particulari, consuetudine aut statuto, item pacto vel dispositione testatoris ad conservationem Familiarum præsertim illustrium institutum, competens ei, qui in ordine genituræ primo loco natus est, itâ ut non solummodò eo ipso momento, quo natus, jus Primogenituræ habeat acquisitum atque in sua persona radicatum, sed & in sequentem ex ipso Primogenitum & ita deinceps in infinitum transmittat. *TIRAQUELL. de Primog. Q. 40. n. 19. seqq. ENGELBR. de success. in Elect. §. 23. §. 31. MYNSING. 3. obl. 24. BETS. de pact. fam. illust. c. 8. fol. 459. RVMELIN. ad A. B. p. 1. diff.*

diff. 6. concl. 4. ibique citat. Quamquam verò ipsa Natura omnes liberos æquales fecerit, & isti, qui communem ortum, communes Parentes, commune domicilium habent, quique æque sunt partes parentum, & ex eodem sanguine progeniti, æqualiter succedere debeant. *tit. Inst. de hered. qua ab intest. l. 1. C. Und. lib. Nov. 22. c. 48.* Deinde inæqualis fratrum successio radix sit discordiarum, litium, & invidiæ, sicut æqualitas dicitur fovere concordiam, *l. 17. C. de Collat.* quæ fratrum odia eò magis præscindenda, quo gravissimæ & indelebiles eorum inimiciæ sint. Non minus tamen rectè Primogenituræ jus propugnatur, nec est, quod successione juris publici metiamur ex jure privato, ratio enim successione hic non æstimatur ex utilitate privatâ, quæ nihil amplius in hæreditatum divisione, quàm æqualitatem spectat; sed ex utilitate publica, cuius hic potior ratio habenda est: *COVARRUV. 3. var. resol. c. 5. n. 5. MYNSING. 3. Obs. 23 n. 1. TIRAQUELL. de Primog. Q. 4 n. 13. seqq. & ibi alleg. ne scilicet Regna, Principatus, aliaque Patrimonia dismembrentur, diminuantur, & ad nihilum redigantur; sed unione conferventur. C. Majores. X. de Præbend. CONRING. ad Lampad. p. 3. c. 4. §. 28. RVMELIN. ad A. B. p. 3. diff. 5. th. 2.* Cum vero Familiarum Illustrium splendor quærendus, earumquæ conservatio necessaria sit, id aliis vix modis fieri potest, quàm si abscessis omnibus alienationis viis opes Familiæ penes unum maneant unitæ, dum econtra repetita sæpius bonorum divisio non ipsis duntaxat Familiis, sed & Reipublicæ & Imperio damnnum, *GAIL. 2. Obs. 153. n. 3. & earundem splendo-*

ri obscuritatem inducat, ita ut bonorum diminutio dignitatis quoque diminutionem post se trahat. VULT. *J. feud. §. n. 36.* SPRINGSFELD. *de Apanag. c. 10. §. 5.* Nec fratrum discordia obstare poterit juri Primogenituræ, cum ea major esse soleat, ubi plures succedunt fratres, simulque regnant, quàm si unus reliquis præponitur: est enim potestas consortis impatiens, sociisque comes discordia regnis. *l. 77. §. dulcissimis. ff. de legat. 2.* Ut vero succedendi modus eò certior sit, Prigenito destinata successio integra, nec propterea conquiri poterit secundogenitus, nisi invidiâ & regnandi rabie ductus ordinem naturæ velit incusare. Sanè inæqualitatem successionis naturæ non repugnare, factis manifestum est, præcipuè cum minoribus secundogenitis tantùm concedi soleat, ut vitam honestam & dignitati Familiæ non disconvenientem tolerant. De quo pluribus inf.

§. XVI.

Familiarum illustrium esse tantùm jura Primogenituræ, nemo fortassis nobiscum contendet. Cessabunt igitur illa inter inferioris ordinis homines, quorum Familias conservari non ad eò Reipublicæ interest. TIRAQVELL. *de jur. Primog. Q. 16.* BETS. *de pact. fam. illust. c. 8 fol. 360. seq.* MOLIN. *de Hisp. Primog. lib. 1. c. 18. n. 8. §. 9.* Nos Regum ac Principum Familiis jura Primogenituræ relinquamus: ità tamen, ut nec Comitum, & qui cum hisce pari jure censendi, Baronum Familiæ ab eò successionis modo sint excludendæ. vid. STRYK. *in diff. de jur. Baron. c. 4.* SPRENGER *Inst. jur. pub. l. 3. c. 29.* De Nobilibus quoque non dubitamus,

quin eorum in Familiis jura Primogenituræ possint habere locum. vid. KNIPSCHILD *de Nobilit. c. 3. §. 4.* LINKER *p. 1. decis. 781.* Quamvis verò moribus Galliæ & Angliæ præter Nobiles quoque alii aliquo utantur Primogenituræ jure, id tamen excellentiori juris Primogenituræ nomine insigniri nequit, & ab hoc in multis differt, quæ examinare instituti ratio jam non patitur.

§. XVII.

Varios autem modos introducendi Juris Primogenituræ cum requisitis recenset BETSIVS *de pact. fam. illustr. pag. 215. §. 266.* SPRINGSFELD *de Aparag. c. 5.* COCCEJ. *jur. pub. prud. c. 37. §. 8.* ITTER. *de feud. Imp. c. 12. n. 8. seqq.* Hoc jus primùm lege publicâ Aureæ Bullæ in Electoribus, quos cum Dignitate individuos voluit Carolus IV. Imp. secularibus stabilitum est: A. B. c. 7. §. 22. nihil tamen vetat, quominus idem in Ducatibus, Comitibus, aliisque Dignitatibus inferioribus obtineat. BODIN. *de Rep. §. cap. 6.* Itaque imitatae sensim sunt aliæ Familiæ præsertim illustres, introductaque Primogenitura sive PACTO, prout varia docent exempla, quorum nonnulla referunt PFEFFING. *ad Viiriar. tom 4. lib. 3. tit. 20. §. 40. 42. seq.* BETSIVS *loc. cit. cap. 9.* MYLERSV. *de Princip. §. Stat. Imper. p. 1. c. 21. §. 8.* sic in Ducatu Würtembergico, Ducatu Brunswicensi, Landgraviatu Hassiæ, Lineæ tam Cassellanæ, quam Darmstadiensis, & pluribus aliis Familiis illustribus jus Primogenituræ pactis Familiæ introductum fuit, quæ pacta successoria, quantumvis I. R. prohibita, pro validis semper agnovit Germania, nec rationes

raciones ad invalidanda ejusmodi pacta integritati Germanicæ convenire visæ sunt. LIMN. *jur. pub. L. 4. c. 8. n. 149. seqq.* sive TABVLIS TESTAMENTI. Atque ita in Ducatu Bavarico per testamentum Ducis Alberti erectum fuit jus Primogenituræ, ann. 1573. cujus testamenti verba sinit SPRINGSFELD. *de Apanag. c. 3. §. 57.* Plura exempla refert LVNIGIVS *part. spec. des Reichs-Archivs Contin. 2. sect. 4. art. 2. § 24.* add. SPRINGSFELD. *l. c. c. 5. §. 40.* KNIPSCHILD. *de fideicomm. fam. c. 9. n. 286.* qui modus id commune habet cum altero illo, quod æque consensum, quorum interest, & confirmationem Imperatoris requirat, id minimum operantem, ne tam facile quis rixandi ansam inde arripere valeat, pactaque Procerum salva maneant atque firma. *vid. Acta apud Dn. LVDOLPH. in tract. de Inrod. Jur. Primog. in Append. n. 2. PFEFFING. ad Vitriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 4. lit. a.*

§. XVIII.

Consuetudine quoque inter Familias illustres jus Primogenituræ introduci posse, ambigendum minime est. Complurium Ictorum assensu id probant SPRINGSFELD. *de Apan. c. 5. n. 64.* SCHRADER. *1. conf. 13. n. 352.* TIRAQVELL. *de jur. Primog. q. 16. n. 4. seq.* Quibus accedit, quod, quidquid per legem scriptam statui potest, illud quoque consuetudine introduci valeat. *l. 35. § 38. ff. de LL. in d. universali Germaniæ consuetudine jus Primogenituræ in Familiis Imperii illustribus fuisse receptum, probare conatur GOLDASTVS de Majorat. L. 2. c. 15. l. 9. § L. 3. c. 15. conf. SCHILT. ad jus allem. feud. c. 52. 60. § 61.* Ita quoque Successionem

Linealem in Regno Franciæ usu magis & interpretatione, quàm lege certâ factam esse, exinde constat, quod in lege Salicâ sive Francorum successione Linealis vestigium non deprehendatur, sed tantum, quod Franci in terra Salica solos mares ad hereditates privatas admiserint. vid. HUBER. *de F. Civit. l. 1. sect. 7. c. 7. n. 46.* COCCEJ. *in Orat. de Leg. Salic.* Quid verò ad ejusmodi consuetudinem ritè ac legitimè introducendam requiratur, vid. LYDOLPH. *de introd. Jur. Primog. part. spec. aphor. 15. n. 3. seqq.*

§. XIX.

Quodsi itaque in Familia aliqua illustri modis legitimis introductum sit jus Primogenituræ, Primogenitus solus succedit in territorium: 2. f. 55. §. 1. SPEC. SAX. *lib. 1. art. 14.* idque licet ante acquisitam à Patre Dignitatem natus, vel conceptus sit; A. B. *tit. 7. qualitas enim in persona patris superveniens etiam in filium antea natum redundat, l. 5. ff. de Senator. l. fin. C. de Decur. l. 2. §. 1. ff. eod. l. 7. ff. si tab. test. null.* FÖRSTER. *de Success. ab intest. lib. 4. cap. ult. in. 36. seq.* STRYK. *Exam. jur. feud. c. 15. §. 28.* Territorium verò, quod in Primogenitum successione defertur, intelligitur cum omnibus suis, tum juribus, tum accessionibus, prout supra §. XIV. dictum fuit. A. B. *tit. 20. PAC. OSNAB. art. 4. §. 6. §. 26.* GOLDAST. *Reichs-Satz. p. 1. ad ann. 1355. ad ann. 1356. fol. 150. §. 153.* Jura Territorii sunt Regalia, Privilegia, cum reliquis. Ad accessiones referuntur regulariter Arces, Palatia, Machinæ, Instrumenta bellica, Ornamenta principalia, Annui redditus, Thesaurus, Bibliothecæ publicæ, simulque omnes res, vel ad usum publicum, vel ad Domini

mini dignitatem tuendam, vel splendorem Familiæ conseruandum comparatæ, ac in perpetuum destinatæ. *l. 13. §. ult. l. 17. §. 7. Et seqq. ff. de act. empr. arg. l. 24. §. 3. l. 41. §. 12. ff. de legat. 1. COCCEJ. jur. pub. prud. cap. 27. §. 20. Et 21. PFEFFING. ad Virriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 61. seqq. item nomina publica, de quibus COCCEJVS l. c. cap. 23.*

§. XX.

Quamvis verò hoc jus Primogenituræ Primogenito inuito, cæteroquin habili, nec indigno, auferri nullo modo possit, ita quidem ut nec Pater, filio Primogenito dissentiente, hoc jus in secundogenitum transferre queat, cum nemini de jure tertii sine consensu ejus disponere liceat per ea, quæ tradit MYLERSVS de Princ. Et Stat. Imp. p. 1. c. 21. §. 13. Insuperque Primogenitus jus suum non beneficio, seu ab electione Patris habeat, sed ab approbatione Superioris, legis beneficio, & primo acquirente, quod pater privato arbitrio tollere haud potest. *arg. l. 22. ff. de adop. §. 1. Attamen nulli dubitamus, quin Primogenitus juri suo, citra præjudicium alterius, scil. filii sui Primogeniti, renunciare possit, arg. l. pen. C. de pass. MOLIN. de Primog. Hispan. l. 3. c. 2. n. 21. idque vel expressis verbis, vel actu quodam comprobante traslationem in alium. Id quod exemplo comprobat LIMNÆVS de Jur. pub. l. 3. c. 7. n. 33. ex Serenissima Familia Brandenburgica. Ejusdem renunciationis exemplum exhibet PFEFFING. ad Virriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 57. ex Illustrissima Familia Brunsvicensi. Nemo enim inuitus etiam inter Principes compellitur esse hæres,*

&

& favori pro se introducto cuiuslibet renunciare permissum est. *arg. l. 57. C. de Episc. & Cler. conf. LIMNEVS ad A. B. tit. 7. §. 2. obs. §. RVMELIN. ad A. B. p. 1. diss. 6. §. 7. MYLER. de Stat. Imp. p. 1. c. 21. §. 12.* Limitatur tamen, modò ex tali renunciacione nullius jus quæsitum lædatur. Hinc aliud dicendum, si Primogenitus jus suum cedere, i. e. in quemcunque alium transferre velit, & hoc recte negat STRYK. in *Exam. jur. feud. c. 15. §. 31.* Atque hinc est, quod ejusmodi cessio in præjudicium liberorum, qui jus suum à primo instituente quæsitum habent, suscipi nequeat. TIRACQUELL. de *jur. Primog. q. 26. n. 4.* SPRINGSFELD de *Apan. c. 3. §. 224.* MYLER. *l. c. §. 13.* cum ibidem allegatis.

§. XXI.

Primogenitus autem solus succedens cæteris fratribus masculis solo jure Primogenituræ exclusis supeditat Apanagium. Quamvis enim constitutâ ritè Primogeniturâ Familiarum illustrium splendor in Primogenito maximè conservetur, non minus tamen rectè reliquorum quoque fratrum radiis, ab eodem Familiæ splendore derivatis, aliquo modo subveniendum, itâ ut dignitatem suam tueri, & eventualem descendentiæ defectum in Linea Primogeniti supplere possint. Aded quippe innexa est Juri Primogenituræ Apanagii constitutio, ut licet eâ de re nihil fuerit expressis verbis dispositum, ipso tamen jure censeatur reservatum, salvâ cæteroquin juris Primogenituræ constitutione.

§. XXII.

§. XXII.

Sunt qui vocis, scil. Apanagii originem Gallico vocabulo *Apanage* attribuant: non tamen, quemadmodum origo vocis ad Gallos forte refertur, ita & his rei ipsius incunabula adscribenda; unde rectissimè Apanagium aliis Gentibus non incognitum fuisse, docet RHETIVS *in diff. de jur. port. alim. c. 1.* Alii illud à *Pane* latè sumpto, prout scil. omnem victum & alimenta denotat, dictum arbitrantur, inter quos SPRINGSFELD. *de Apanag. c. 1. §. 46.* qui illud assignationem armoniæ provisionalis Principibus postgenitis factam appellat. Nec aliter CHOPPINVS *de Domanio Gallico l. 2. tit. 3. §. 2.* DV FRESNE *Glossar. verb. apanare.* SPELMAN. *gloss. voc. Apanagium.* Aliorum sententias recenset SPRINGSFELD. *l. c. §. 40. & 46.* Dicitur autem Apanagium Pensio, quam Primogenitus, vel qui de ejus familia est, Superioritate Territoriali gaudens, in pecunia, vel redditibus, ex certâ Regionis portione percipiendis, ultragenito, ejusque hæredibus præstat. MASCOV. *in princ. jur. pub. Imp. Rom. Germ. lib. 6. c. 5. §. 11.*

§. XXIII.

Pensio itaque, quæ fratribus ultragenitis singulis pro tuendo Familiæ splendore præstatur, in pecuniâ numeratâ, seu certis redditibus annuis plerumque consistere solet, ita ut Primogenito soli Superioritas Territorialis, cum omnibus suis partibus, integra maneat, pura ac illibata. STRYK. *Exam. jur. feud. c. 15. §. 26.* Et quidem si Bona Domanialia ad hanc pensionem præstandam non sufficiant, in subsidium ex Patrimonialibus Principem Primogenitum eandem supplere debere,

D

re,

re, verius putat VITRIAR. *Tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 68.* Quod eatenus admittimus, si Patrimonialia intelligantur Allodialia, quæ interdum à Domanalibus distinguuntur. De acquisitis enim propriis Apanagium præstare Primogenitus nullâ ratione obstringi potest. Ad quantitatem verd Apanagii præstandi determinandam pacta, statuta, paternumque iudicium inspicienda sunt, BERLICH. *3. conclus. 11. n. 13. seqq.* quæ si expressa non fuerint, consuetudo attendenda, & sicut in liberis Principatibus bene iacitum Primogeniti ea in re haud exigui momenti est; SPRENGER. *Inst. Jur. Pub. L. 2. c. 41.* ita in Imperio nostro Germanico boni viri, vel Agnatorum, vel Summi Judicis arbitrio res est definienda; HEIG. *1. qu. 25. n. 26.* ita tamen, ut in discernendâ Apanagiatorum portione facultatum hereditatis, proventuum, nec non onerum Primogenito incumbentium ratio habeatur, quippe qui splendorem Familiæ & calamitates temporum, vel, siquæ aliæ occurrunt circumstantiæ, eas sustinere tenetur. Nec quantitatem Apanagii simpliciter secundum quantitatem Legitimæ Juris Civilis determinandam esse, nec eam præcisè æquare, necesse putamus cum COCCEJO *Jur. Pub. Prud. c. 27. §. 13.* MYLER. *de Stat. Imp. c. 22. tb. 5. & aliis.* Legitima enim debetur jure successionis, Apanagium autem non tam jure successionis, quam jure provisionis debetur Apanagiatis, quæ provisio cum incerta sit, plerumque & Apanagium incertum erit. Neque ex eo, quod Jure feudorum nihil de hoc sit dispositum, sequitur, Apanagii quantitatem ex jure communi esse æstimandam: id ipsum enim negatur, introducto jure Primogenituræ,

genituræ, quod Juri Romano incognitum, Quartam Legitimam provisionis loco deberi. conf. MYLER. *ad Rummelin. p. 3. diff. 5. th. 12. lit. b.*

§. XXIV.

Quodsi tamen ultragenito Apanagiato certa terrarum pars regenda pensionis loco constituatur, Paragium seu Apanagium improprium dici solet. vid SCHILTER *in diff. de Parag. & Apanag.* HERTIVS *in diff. de Commentitiis Apanagii & Paragii distinctione.* At licet Apanagiati in prædiis sibi assignatis præter usumfructum pro se & descendentibus suis nihil juris obtineant, STRYK. *Exam. jur. feud. c. 15. §. 27.* moribus tamen Germaniæ non insolitum, ut in parte Provinciæ assignata Jurisdictio & Regalia nonnulla Apanagiato in majorem sui splendorem concedantur, quæ jura cum ad Primogenitum Regentem regulariter spectent, LEYSER *in diff. de Apanag. §. 47.* hinc, quoties id constitutum apparet, nascitur Paragium seu Apanagii improprietas. Utroque tamen casu Superioritas Territorialis penes Primogenitum Principem remanet, STRYK. *Exam. jur. feud. l. c. RUMELIN. ad A. B. p. 1. diff. 5. th. 14.* KNIPSCHILD *de Fideicomm. famil. c. 6. §. 227.* MYLER *de Princip. & Stat. Imp. p. 1. c. 22. §. 4,* nisi Apanagiatus specialiter ab Imperatore de portione suâ investiat, annexâ Superioritate Territoriali, Primogenito quovis modo consentiente, prout variis exemplis adductis comprobatur ITTER. *de Feud. Imper. c. 13. §. 5.* Et Superioritatem Territorialem quibusdam Germaniæ Principibus Apanagiatibus vindicat RHETIVS *in diff. de Jur. port. aliment. c. 4. §. 12.* Recentius quoque exemplum

emplum suppeditat PFEFFING. *ad Vitrar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 69. lit. a.* His igitur ista se habentibus omnia Germanorum Apanagia sub unam eandemque regulam redigi nequeunt. IDEM. *l. c. in fin.*

§. XXV.

Tituli quoque & Insignia, quæ Familiis Illustribus non exiguum Splendorem adferunt, Apanagiatis eadem manent, ac Primogenito, *l. 10. ff. de Senar. MYLER de Stat. Imp. c. 22. ib. §. 8. Et c. 26.* illique ejusdem sunt illustris Dignitatis. SRINGSFELD *de Apanag. c. 17. n. 84.* Imò & Titulo von Gottes Gnaden utuntur, qui licet propriè Potestatis sit character, vi tamen successio- nis eventualis & Apanagiatis attribuitur. vid. *Friedens-Executions Haupt-Recess, ad Instrum. Pac. Westphal. in pr.* Num vero Statuum Imperii numero accenseantur Apanagiati, vid. PFEFFING. *ad Vitriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 77. seqq.* LETSER *in Disp. de Apanag. §. 44.*

§. XXVI.

Sunt & alia præter Primogenituram insignia Jura, quæ splendorem Familiarum illustrium & gloriam non minus conservant; interque ea non immeritò recensetur Jus Majoratûs, quod licet ratione finis à jure Primogenituræ haudquaquam differat, cum utrumque in splendorem ac favorem Familiarum illustrium conservandarum introductum sit, quare & non rarò jus Majoratûs cum jure Primogenituræ confundunt DD. veluti videri possunt MENOCH. *Conf. 442. n. 21. seqq. lib. 5. Et Conf. 981. n. 1. lib. 10.* COVARRUVIAS *in Quæst. præct. qu. 1. n. 1. sequ.* MOLINA *de Hispan. Primog. l. 1.*

l. 1. c. 1. Non levis tamen & specifica Majoratum inter & Primogenituram in ordine successionis ponenda est differentia. In Primogenito quippe ratio succedendi est ipsa Primogenitura seu prima nascendi fors ex jure repræsentationis, ita ut ante omnia consideranda sit linea, & illi, qui ex ultimi possessoris linea supersunt, omnibus aliis præferantur, etiam si ex alia linea ejusdem Familiæ ætate majores existant: RHETZ *Comment. ad Jus feud. p. 310. n. 11.* in Majoratu verò sola ætatis prærogativa fundamentum est omnis admissio- nis, ita ut ex agnatis ad successionem semper ille vocetur, qui in Familia post mortem possessoris major natu reperitur, licet ex remotiori sit geniculo. HARPRECHT *Resp. 60. n. 869.* ROCCA *Select. jur. disp. l. 1. c. 4. n. 1. seqq.* Itaque in Majoratu non habetur respectus ad certam lineam, sed ad totam Familiam, & solius profectioris ætatis ratio habetur, STRYK. *Exam. jur. feud. c. 15. §. 32.* cui ætati nullus definitus est certus terminus, sed in sola præventionem nativitatis, naturali præoccupatione horarum, dierum, mensium & annorum quotorum consistit. CONTARENVS *de perfect. rer. lib. 4. cap. 8.*

§. XXVII.

His ita præcognitis Majoratus describi potest, quod sit jus prioris ætatis in successionis prærogativâ, competens agnato proximiori, qui primus est in ordine nascendi. Unde facile est cognitu, quid sibi velit Major, quem intelligimus eum, qui in totâ aliquâ Familia inter agnatos collaterales præstat, & antiquiorem præ aliis existentiam per nativitatem sortitus est, *der*

D 3

Aeltesse

Aelteste des Stammes und Namens. HARPRECHT. *Resp.* 60. n. 871. FVSAR. *de fideicom. substitut. qu.* 383. n. 1. *segg.* Ex quibus admodum elucescit, in Majoratu semper succedere ultimo possessori Majorem eum, non qui dignitate, nec linearum ordine, aut aliis qualitatibus, sed qui natu seu ætate computatâ à puncto natiuitatis, quod illi est magis conjunctum, Major existit: in tantum, ut indubitati juris sit, majorem natu ejus gradus aut qualitatis præferendum esse cæteris ejusdem gradus aut qualitatis; ubique enim, si cætera sint paria, & in eodem gradu, quod antiquius, præfertur, quia quando antiquior de Familia, seu major ætate vocatur, tunc sumus in majoritate facti, non juris, & non obstante linearum ordine natu major in Familia admitendus, defuncto ultimo possessore. Nimirum in verbis clarè significantibus non cadit sermonis interpretatio, nec à propria verborum significatione recedere oportet. *l. non aliter. ff. de legat. 3.* Accedit, quod Major, quem aliàs quoque Seniores dicunt, propriè de lineâ accipi nequeat, FREHERVS *ad A. B. c. 7. fol. 17.* & qualitas majoris ætatis requisita impediât omnem repræsentationem. DECIVS. *Conf. 445.* MOLIN. *de Hispan. Primog. lib. 3. cap. 7. n. 2. & cap. 8. n. 8.*

§. XXVIII.

Ad Splendorem Familiarum illustrium conservandum faciunt quoque Fideicommissa Familiaria, vulgò *Stamm-Güter, so zu Erhaltung eines Fürstlichen, Graflichen, Adlichen Stammes, und Namens verordnet,* de quibus integro tractatu videri poterit, KNIPSCHILD. *de fideicom. fam. nob. c. 1. n. 13. segg.* Præcipuus autem ac notissimus

mus horum Fideicommissorum effectus est alienationis prohibitio, adeò, ut omne, quod contractum, in irritum revocetur, siquæ intelligatur, quasi nec scriptum, nec celebratum fuerit. *l. 3. §. 3. C. comm. de legat.* nisi prædia fideicommissio obnoxia ab antecessoribus pro sui suorumque sustentatione, alimentatione, conservatione, recuperatione & refectione rerum fideicommissarum accessoria fuerint alienata, aut oppignorata: hisce ex causis bona fideicommissaria ex communiore in præxi sententia, præviâ causæ cognitione, validè alienantur aut oppignorantur, eo cum effectu, ut Successor ea omninò reluere necesse habeat, restitutâ pecuniâ, pro quâ oppignorata. SANDE *de prohib. rer. alien. p. 3. c. 8. §. 2. n. 22* KNIPSCHILD. *de fideicommiss. fam. nob. c. 11. n. 31. seqq.* Item ultimus de Familia bona fideicommissaria pro lubitu non solum per ultimam voluntatem in quoscunque hæredes transferre, sed etiam inter vivos liberè & irrevocabiliter alienare potest, in quemcunque voluerit, quia in ipsius persona fideicommissum expiravit. SCHWEDER. *in Cons. Tubingens. Vol. 6. cons. 164. n. 129.* Extra hos casus certè acerbius nihil, & magis lugubre, quàm Domum, in qua defecit Pater, ad extraneas manus pervenisse, Majorumque imagines, aut non fixas, aut refulsas videre. *l. 22. C. de adm. strat. tut. junct. l. 35. ff. de minor.* Quod ipsum, uti cuique alii, ita non potest non omnium molestissimum accidere Familiis eminentioribus, ac præsertim illustribus, quarum splendida & magnifica prædia glorioso Avorum sudore & sanguine parta alienis cessere cupiditatibus; tanto hodie frequentiore incommodo, quanto

quantò crebriùs usuvenit, propter indiscretam sexùs, filiorum videlicet filiarumque, Agnatorum & Cognatorum successione[m] æqualem per fœminas suis maritis cum vita & sanguine opulentissimas quoque hereditates addici. *l. 12. C. qui pot. in pign. EVBEN. in Elect. feud. c. 6. Coroll. 1. seqq.* Hinc varia successu temporum excogitata fuere remedia, quibus bona Familiarum præsertim illustrium ad earundem splendorem, dignitatem & amplitudinem conservarentur integra, & decorosâ posterorum obviam iretur egentiæ. Interque ea juris remedia Fideicommissa Familiarum inducta.

§. XXIX.

Quamvis autem omnimodò libera testatori sit personarum electio, quibus fideicommittendo prospicere cogitat, in eoque iudicium ipsius vim & auctoritatem obtineat. *l. 88. §. fin. ff. de legat. 2. Nov. 22. c. 2. Nov. 1. pr. §. 2.* Siquis tamen per elogium suum Fideicommissum Familiæ suæ reliquerit, nulla speciali adjectione, super quibusdam certis personis factâ; ex conjectura naturalis inclinationis, ad successionem omnium primi vocantur, qui ex eo sunt geniti, *l. f. C. de V. S.* & quidem omnes æqualiter. Cæterum in Fideicommissis Familiæ habitas succedendi ex jure civili æstimatur. Unde illorum Clerici quoque, muti, surdi, furiosi &c. capaces. KNIPSCHILD. *de fideicomm. fam. c. 8. n. 47. n. 99. n. 113.* exceptis fœminis, quæ Feudorum æquè ac Fideicommissorum regulariter incapaces reputantur. *Idem l. c. n. 127.* Fideicommissa enim ad splendorem Familiæ conservandum relinquuntur.

quantur. MENOCH. *l. 4. præsumt. pr. n. 2.* MANTICA
de conjecl. ult. volunt. n. 6. seqq. per solos autem mascu-
 los conservatur & propagatur Familiæ splendor & glo-
 ria, quam filia nubendo egrediuntur & aliam consti-
 tuunt. *l. 195. §. 5. ff. de V. S.* Quibus non officit, Familiæ
 vocabulo latissimè accepto etiam venire foeminas, *d. l.*
195. §. 2. ff. de V. S. imò per filias quoque diuturnitatis
 memoriam nobis relinquit. *l. 220. in f. ff. de V. S.* Secus
 enim hæc sese habent, partim communi usu loquendi,
 ubi Familiæ denominatione saltem continentur agnati
 per virilis sexûs cognationem nobis conjuncti, *§. sunt*
autem. J. de legit. agnat. success. FORSTER. *de Success. ab*
intest. l. 3. c. 25. n. 11. partim ubi certum est, disponentem
 per Fideicommissum intendisse conservationem Fami-
 liæ; ibi enim nomine Familiæ non continentur foemi-
 næ, sed exclusæ intelliguntur. MENOCH. *4. præsumt. 88.*
n. 5. Idem dicendum de masculis ex foemina descen-
 dentibus, siquidem successoris non potest esse melior,
 quàm auctoris conditio. *l. 125. §. 1. & l. 103. ff. de Reg.*
Jur. Et absurdum esset, successores remotiores admit-
 tere, ubi auctores proximiores fuere repulsi. *c. licet ex*
quadam. X. de testib. Potissimum, quia in foeminarum
 exclusione, mutato sexu, non etiam mutatur exclusiva
 ratio. BALD. *in l. maximum virium. C. de lib. præc.* FY-
 SAR. *de substit. fideicomm. qu. 407. n. 3.* nisi claræ disposi-
 tiones Majorum, pacta hæreditaria, aut etiam dotalia
 indubitata obstant, vi quorum masculus, ex foemina à
 primo acquirente vel disponente natus, aliis ab eodem
 descendentibus foeminis, licet defuncto ultimo proximi-
 oribus præferri debeat, quæ Majorum dispositiones

E

aut

aut conventiones, si dubiæ fuerint interpretationis, non raro insignibus altercationibus inter Reges & Principes, non aliter nisi victrici gladio decidendis, ansam præbent. vid. SCHWEDER. in *Conf. Tubing. Vol. 6. Conf. 96 n. 211. seqq.* Novissimum fuit præjudicium ætas nostra inter MARIAM THERESIAM, Reginam Bohemiæ & Hungariæ, modò Imperatricem, & CAROLVM ALBERTVM, Ducem & Electorem Bavariz, postmodum Imperatorem Glorios. mem. propter dispositionem Ferdinandi I. Imp. & Pacta Dotalia Albertum V. Ducem Bavariz inter, & Annam Filiam Ferdinandæam inita, quæ controversia post obitum Caroli VI. Imp. exinde orta, non nisi fuso multo sanguine, tandem post mortem Caroli VII. Imp. anno MDCCXLV. cum Carolo Maximiliano, Duce & Electore Bavariz in favorem modò memoratæ Reginæ fuit composita, & pax optata subsecuta. Nec aliud obtinere puto, etiamsi ab ipsa foemina relictum fuerit fideicommissum, nam ad agnatos potius masculos, qui Familiam conservant, quam ad filias respexisse testatrix, & inde masculos prætulisse præsumitur. *l. f. C. de Impub. & aliis substit. l. si mulier. ff. de usuf. accresc.* Pariter uti in feudo, pro masculis & foeminis concessio, masculis extantibus, foeminæ regulariter non admittuntur. *2. f. 30. STRUV. Synt. Jur. feud. c. 9. ib. 8. n. 5. WESENB. de feud. c. 6. n. 22. v. 4.* Extinctis tamen ex Familia testatoris masculis, foeminæ quæ cæteris paribus succedere possunt per ea, quæ tradunt PEREGR. de *fideicom. art. 27. n. 20. KNIPSCHILD. de fideicom. fam. nob. c. 8. n. 127. seqq.* Cessat enim prohibitionis ratio, nempe Agnationis seu Familiæ conservatio,

vatio, quæ, omnibus extinctis agnatis, ipsa quoque necessarid extinguitur. Hinc & ipsum Fideicommissum, ubi semel pervenit ad foeminas, evanescit, & primævam suam seu liberam induit naturam, ut imposterum liberè transire possit in alios, quippe causâ institutionis, conservatione Familiæ, cessante. *c. cum cessante X. de Appellar.* Ex quo sequitur, nihil amplius interesse, sive masculi ex foeminis semel admissis, sive foeminæ extituri sint, neque enim amplius masculorum cognatorum ulla præ foeminis prærogativa spectabitur, sed vel omnes æqualiter, vel pro graduum proximitate ad hereditatem jam liberam, adeoque juxta ductum juris communis deferendam, admittentur. *l. 4. C. de lib. præf.*
KNIPSCHILD. *l. c. n. 286.*

§. XXX.

Modus & ordo succedendi in Fideicommissis Familiarum ex arbitrio fundatoris dependet, cui liberum est, successionem futuram determinare pro libitu. *l. 32. §. f. ff. de legat. 2. l. 69. §. 1. ff. de leg. 2.* Neque enim Edictum Successorium, sive ordinem præcisè juris communis observare tenetur, sed libera ipsi statuendi potestas est. *l. 1. C. de SS. Eccles.* Hinc & eo modo Fideicommissum Familiæ constitui potest, ut vel Senior in Familia, vel Primogenitus tantum in illo succedat, & sic vel Majoratus vel Primogenituræ qualitatem induat. Prima igitur in Fideicommissis Familiæ relicto, eorum solet haberi ratio, quos primò nominatim testator vocavit, *l. 32. §. fin. ff. de legat. 2.* quia ex ordine scripturæ ordo dilectionis præsumitur. *l. hæredes §. fin. ff. ad Trebell.*
MENOCH. *4. præsumt. 6. n. 3.* Quæ omnia accuratè de-

finivisse ad hoc saltem proderit, ut lites & controversiæ, quæ aliàs inter heredes successionem anhelantes facillè exoriri, & pia testatorum judicia turbare possunt, præscindantur, omnisque tollatur obscuritas, quod in simili monet MOLINA *de Hispan. Primog. l. 3. c. 5. n. 66.*

§. XXXI.

Inter omnia, quæ Familiarum illustrium Splendorem conservant ac promovent, maximè commemoranda sunt Pacta Familiarum Successoria, quæ in genere sunt Conventiones de hereditate viventis. HAHN. *de Jur. Rer. c. 7. concl. 68. n. 2.* Conventionis autem vocabulum generalius hîc ponitur, *l. 1. §. 3. ff. de Pact.* ità ut illo quoque Stipulationes, Donationes, Hypothecæ, aliique contractus, qui de viventis hereditate fiunt, eandemque cum pactis decisionem habent, simul includantur. *vid. l. fin. C. de pact. l. 61. ff. de V. O. l. 52. §. 9. ff. pro soc.* Valida autem sunt ejusmodi pacta, Familias inter illustres circa successionem legitimè inita, & laudabili consuetudine ad conservandum earundum splendorem introducta; imò vim & naturam fœderis habent & conventionis juratæ, indeque non sunt ambulatoria: REYSNER. *1. Conf. 3. n. 29.* quidquid aliî ex jure Romano in contrarium, ex *l. 11. C. de transact.* quâ votum captandæ mortis alterius proscribitur; aut *l. 5. C. de Pact. Convent.* quæ pactis hereditatem dare vetat; aut *l. 1. C. de SS. Eccles.* juxta quam liberrimus sit supræmæ voluntatis stylus, per pacta omninò impeditus; aliasque similes allegare conentur. Siquidem hujusmodi leges contrariâ passim consuetudine sublatae sunt, & suspicio de personis, quidni integris Familiis? illustribus, quasi
per

per ejusmodi pacta alter alterius mortem seu interitum captaret, criminosa est, quid? quod pacta hæc ad conservandum potius Illustriorum Familiarum splendorem incantur, eique inserviant, Pacem publicam & unâ Tranquillitatem Imperii multum promoveant, insuperque subditorum saluti prospiciant, quorum omnino interest, ignotis Dominis non subjici. GYLMAN. 1. Decis. 6. §. 176. MYLER. de Princip. & Statib. Imp. p. 1. cap. 25. §. 12. WURMSER. Exercit. 2. Jur. Pub. th. 20. ibique allegari. Accedit, quod consuetudine hæc pacta aded invaluerint, ut propemodum frustranea de iis omnis videatur dubitatio. HEIGIVS p. 2. quest. 13. n. 3.

§. XXXII.

Horum verò Pactorum præcipua quædam sunt, interquæ ea primum sibi meritò locum vindicat Pactum Confraternitatis. Dicitur germanicè *Erbverbüderung*, ejusquæ Socii vulgò appellantur *Erbverbüderer*. Est autem Pactum Confraternitatis nihil aliud, quàm Conventio duarum pluriumve Familiarum illustrium, ritè & eo fine inita, ut, unâ Familiâ in masculis extinctâ, superstes in bona & Principatus defunctæ succedat, accedente Superioris autoritate, eamque ratihabente. Ejusmodi pactum est vel *Universale*, prout scilicet universas pacifcentium Ditiones respicit: quale est pactum, quod olim inter Landgravios Thuringiæ, & Marchiones Misniæ ab unâ, & Landgravios Hassiæ ab alterâ parte initum, deinde verò ampliatum, & ad Domum quoque Brandenburgicam extensum fuit. vid. BODINVS in *diss. de Pacto Confraternitatis Saxonico-Bran-*

denburgico-Hassiaci CARPZ. in diff. sub eodem tit. vel Particulare, quod de quota bonorum, seu certis tantummodò Ditionum partibus initur: ità Duces Saxoniae, JOANNIS FRIDERICI I. Electoris Saxoniae Lineae Ernestinae Filii, JOANNES FRIDERICVS, JOANNES VVILHELMVS, & JOANNES FRIDERICVS III. cum Comitibus Hennebergicis VVILHELMO, GEORGIO ERNESTO, & POPPONE, Patre Filiisque paciscentes, hi totum Comitatum, illi Ditione tantum suas in Franconia illi legi subiciebant. LIMN. de Jur. Pub. l. 4. c. 8 n. 173. vi quorum pactorum, anno 1554. i. Sept. Cahlae initorum, atque anno 1555. 22. Jan. ab Imperatore Carolo V. Bruxellis confirmatorum, ab obitu GEORGII ERNESTI anno 1583. 27. Dec. Gentem Hennebergicam, quoad masculam prolem, claudentis, Comitatus, exceptis partibus Episcopo Herbipolensi, & Landgravio Hassiae inde obvenientibus, ad Serenissimam Domum Saxoniam noscitur devolutus. vid. SPANGENBERG. Hennebergische Chronick lib. 5. cap. 53. PFEFFINGER ad Vitriar. Tom. 2. lib. 2. tit. 1. §. 16. lit. a. & Tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 84. Utrumque iterum est, vel bilaterale, cum æquum utrinque jus succedendi paratur: vel unilaterale, cum alterutri saltem parti successio defertur. Ejusmodi Confraternitas ex uno tantum latere consistens, fuit inter Landgravios Hassiae & Comites Cattimelibocenses, RITTER de Confrat. th. 10. lit. a. LIMNÆVS de I. P. l. 4. c. 8. n. 175. & inter Marchiones Brandenburgicos ac Pomeraniae Duces, scil. ut illi saltem his succederent. MONZAMB. de Stat. Imp. Germ. c. 3. §. 3. LIMN. l. c. Quamvis hoc pactum Pomerano - Brandenburgicum successu tem-

temporis reciprocum factum ratione novæ Marchiæ.
LIMN. *Tom. 4. Addit. l. 4. c. 8. n. 174.*

XXXIII.

Finis harum Confraternitatum est publica utilitas & tranquillitas promovenda, conservandus Familiarum illustrium splendor, gloria, dignitas & incrementum, firmaque inter easdem amicitia stabilienda. KNIPSCHILD *de fideicomm. fam. c. 7. n. 60.* Hinc & hæc Confraternitatis pacta obligationem tacitam mutua defensionis secum trahunt, ad quam præstandam Illustrissimi Confratres eò arctiori vinculo tenentur, quò magis radicata est eorum spes futuræ successio- nis, quippe quæ tali ex pacto irrevocabiliter quæsitæ, & proprio assensu confirmata, neque auferri per testamentum, neque alio quocunque modo, partibus ipsis invitis, minui potest. KLOK. *Tom. 3. conf. 150. n. 13.* BESOLD. *1. Diff. Nomicop. 13. n. 11.* Inità enim Confraternitate, Ditiones utrorumque Summorum Pacificentium statim invicem communes fiunt, ità ut uterque statim & dominium & possessionem civilem consequatur, solâ executione reali in casum mortis delatâ. KLOK. *l. c. n. 11.* & ficta quædam traditio intervenisse, bonaque per constitutum possessorium statim translata censentur. REINKING. *de R. S. E. l. 1. class. 4. c. 18. n. 12. segg.* Id quoque colligitur ex præstatione mutuâ Jurisjurandi & Homagii, quæ ab utriusquæ Partis subditis exigitur & præstatatur, cujus formulam exhibet STRYK. *in Append. Exam. Jur. feud. n. 10. p. 409. vid. SPRINGSFELD. de Apomag. c. 11. n. 162.* Eaque Homagii præstatio inducit jus Subjectionis quæsitum, non quærendum, quamvis
usus

usus & exercitium differatur: differt enim usus & exercitium rei à re ipsa, neque statim, qui jus in re habet, ejus etiam habet usum & exercitium. VULT. 2. *Conf. Marp. 25. n. 112.* Præterea cum successione in Territorium annexam quoque ei Dignitatem, vi pacti Confraternitatis, acquirit is, qui ex illustribus Confratribus superstes est, id quod exemplo succedentis FridERICI Comitis Montispeligardi in Ducatum Württembergensem & Teccensem, qui absque speciali creatione Dux factus, comprobatur SPRENGER *Inst. Jur. Pub. l. 2. c. 37. § c. 2.* Nam ex investiturâ, personæ illustri de ejusmodi feudis factâ, Dignitates quoque collatas esse, præsumitur. CARPZ. *Disp. Feud. 2. th. 16. ibiquè cit.* An vero etiam Electoratus possit esse objectum Confraternitatis? pro negativa tam ratione Dignitatis, quod ea non dependeat à dispositione hominis, sed legis, A. B. *tit. 7.* quàm respectu Ditionis Electoralis, eo quod Electoralis Dignitas radicaliter in aliquâ Ditione sit fundata, eamque ceu umbra corpus subsequatur, ita ut absque terrâ, si forte de hâc solâ pacisci velint, cum de Dignitate, per jam dicta, non possint, ea esse, aut subsistere, haud valeat. A. B. *tit. 29.* LIMNEVS *de Jur. Pub. l. 4. c. 8. n. 166.* § ad A. B. *tit. 7. §. 3. obs. 8.* RVMELIN. *P. 2. diff. 6. th. 17.* scilicet, ne Officium Electorale sit sine re ditu, nec re ditus Electoralis sine Dignitate. CARPZ. *diff. de Confrat. Sax. Hass. th. 38. n. 34. seqq.* Hinc cum Dignitas & Vox Electoralis in ipsa Ditione radicentur, MARIA THERESIA, Filia Caroli VI. Imp. Glorios. mem. hæreditaria, quâ Regina Bohemiæ, cui Regno Electoralis Dignitas, non attento sexu, specialiter & perpetuò inhæ-

inhæret, votum in eligendo Imperatore, post obitum modò dicti Caroli VI. anno 1740. virtute Regni rectè sibi competere asseruit, & quamvis, spreto gravissimis rationibus, præfatæ Serenissimæ Electricis votum, in Electione Serenissimi Electoris & Ducis Bavarix, Caroli Alberti anno 1742, rebus tum temporis sic stantibus, quiescere debuerit; nihilominus tamen, mutatâ rerum facie, post præmaturum obitum mox memorati Caroli Alberti Optimi Imperatoris, votum Reginæ Bohemix in activitatem redactum, & ipsa ad Electionem Imperatoris FRANCISCI I. iterum fuit admissa.

§. XXXIV.

Pactis Familiarum illustrium successoris annumeratur quoque Pactum Ganerbinatûs; quod est conventio inter nobiles ac illustres Familias, certis legibus, Superioris autoritate accedente, inita, ut se suasque facultates contra vim & hostiles incurfiones mutuis viribus defendant, & unâ Familiâ extinctâ, ex aliâ superstites succedant. Hæc Pacta seu Conventiones germanicè dicuntur *Ganerbschafften*. STRUV. *Exercit.* 38. 1b. 47. item *Burgfrieden*. DE SECKENDORFF. *Teutscher Fürsten-Staat.* p. 2. c. 3. & Ganerbii vulgò *Burgmänner* dicuntur. BESOLD. *Thef. Pr. voc. Burgman.* item *Ganerben*. vid. WEHNER. *Obs. pract. hac voc.* Originem hisce pactis juris Manuarii & diffidationum privatarum licentia præbuit, de qua vid. A. B. *tit. 15.* quamvis & ante hæc tempora jam extitisse Arces, a pluribus foedere conjunctis Familiis defensas, testetur PFEFFING. *ad Vitriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 83. lit. a.* quæ postea in Ganerbinatus abiére.

F

§. XXXV.

§. XXXV.

Ex descriptione autem horum pactorum fatiſ ſurperque apparet, duplicem eſſe eorum finem. Primarius eſt mutua contra hoſtes deſenſio. Secundarius & accidentalis eſt mutua in Ditiones Condominorum vacantes ſucceſſio. Uterque conſervationem Splendoris Familiarum illuſtrium ſufficienter oſtendit, quamvis & ipſi Ganerbii non raro degenerarint, & limites pactorum tranſgreſſi foeda aded latrocinia exercuerint, ut nomen eorum ſere in convicium abierit, quem eorum abuſum, ut peſtem Reipublicæ, maximè improbamus. Cæterum Ganerbii ad horum pactorum mutuo initorum obſervantiam, quæ ad hæredes quoque extenditur, omninò obligantur, nec diſſenſu unius diſſolvuntur, bona eorum invicem ſunt communia, eaque quilibet, non pro parte diviſa, ſed indiviſa poſſidet. KILLING. *Diſc. 6. à n. 1. uſque ad 20.* Ex quo porro ſluit, quod nec alter Ganerbinorum partem ſuam extraneo vendere, nec in feudum offerre poſſit, cæteris invitis, STRUV. *Synt. Jur. Feud. c. 7. aph. 10. n. 12.* ſed unâ Familiâ Ganerbinorum extinctâ altera ſuperſtes in bona demortuæ ſuccedat, cum omnibus juribus & pertinentiis, imò & Dignitatem, ſi quæ caſtro adhæreat, acquirat, ità ut ſi feudum Imperii immediatum ſit, tunc Ganerbiius & jura immedietatis conſequatur, licet, ſi alterius Principis Vaſallus aut ſubditus ſit, perſona ejus ided non mutetur, nec Domini ſui Territorialis poteſtate hinc eximatur. KILLING. *Diſc. 16. n. 1. ſeqq.* Præter hos & alios inſignes Pacti Ganerbinatus effectus, caſusque ſpeciales recenſent HARTMANN. PISTOR. *Vol. 1. Conf.*

1. Conf. 21. FICHARDVS Conf. latin. 7. REVSNER. Vol. 1. Conf. 20. *aliique*. Laudantur autem præcipuæ Civitates, Castra, Arces & loca Ganerbiolorum ordine alphabetico apud PFEFFING. *ad Viriar. tom. 4. lib. 3. tit. 20. §. 32. lit. c.*

§. XXXVI.

Inter ea, quæ Familiarum illustrium splendorem maximè conservare ac augere dicuntur pacta successoria, referenda quoque sunt Pacta Conjugum, germanicè *Ehestiftungen* & describi possunt, quod sint Conventiones in emolumentum Familiæ inter conjuges eo fine initæ, ut altero decedente superstes bona ejus acquirat, in illisque succedat. Nec solum Conjuges inter se, sed & Parentes de successione sponsi aut sponsæ, in casum existentium, aut non existentium liberorum, non raro disponere solent, quatenus nempe illi, aut etiam liberi illorum tunc Parentibus, & in quâ parte, aut hi etiam liberis suis, succedere debeant. WESENB. *ad l. 15. C. de Pact. n. 13. seqq.* Nihil porro refert, vicissitudinaria seu reciproca, an simplicia sint pacta, & de uno saltem Conjugum, e.g. si maritus in emolumentum Familiæ uxoris prædefunctæ hereditatem acquirat, concepta. HAHN. *de Jur. Rer. Concl. 72. n. 2. 3.* BESOLD. *ad Jus Prov. Würtemb. D. 3. th. 67.* Et talia pacta, explosâ quodammodo juris Romani scrupulosâ subtilitate, irrevocabiliter valere, præjudiciis Cameralibus confirmant MUNSING. 2. *Obs. 33.* GAIL. 2. *Obs. 8.* Exempla varia, ubi integræ Ditiones, Regna & Principatus in dotem maritis illata, eoque modo acquisita, refert GROT. *de Jur. Bell. & Pac. l. 1. 3. 12. n. 3. & 4. & in not. ibid.* dummodò pleno jure,

jure, seu in dominio & patrimonio habeantur. IDEM. l. c. Idque usus multis retrò seculis aded approbavit, ut nec ullam ferè Germaniæ nostræ Familiam illustrem excipere liceat, quæ ex pactis dotalibus incrementum fortunarum non acceperit. vid. BESOLD. l. Diff. Nomi- cop. 11. n. 14. Serenissimam certè Domum Austriacam, quam nunc licet, cum Carolo VI. Imp. Glor. mem. quoad Principes saltem masculos, irreparabili ferè damno, extinctam dolemus, tot ex pactis dotalibus accessionibus factis, ad tantam tamque sublimem Gloriam, Splendorem ac Potentiam, quæ hodiernâ adhuc die in MARIA THERESIA Gloriosissimi Imperatoris hodierni Conthorali dignissima radiat, &, quantum fieri potest, contra strictos adversariorum enses conservatur, pervenisse notissimum est.

§. XXXVII.

Pacta Conjugum sequuntur Uniones Prolium, vulgò *Einkindschaften* dictæ, quæ splendorem quoque Familiarum illustrium non rarò haud exiguum addunt incrementum; & describi possunt, quod sint Conventiones inter Parentes, de liberis diversorum matrimoniorum, quoad acquirendam Parentum propriam hereditatem, exæquandis, ut utrique simul succedant: quod conventionis genus in Germaniâ nostrâ longo jam retrò tempore usitatissimum, & vel inveteratâ consuetudinæ, vel expressò statuto approbatum. Atque in his Ordinationem Moguntinam præ reliquis commendat, eamquæ, veluti totius hujus juris normam ac regulam, in Camera olim Spirensi, nunc Wetzlariensi, receptam testatur HAHN *de Jur. Rev. concl.* 73. n. 2.

In

In hanc autem Unionem veniunt, vel bona universa Personarum unientium, vel certa tantummodò eorum pars. Quodsi tamen Unio generaliter & indefinitè concipiatur, omnia bona, quæ paciscentes tempore pacti possederunt, quæve à lege aut homine excepta non sunt, in pactum deducta censentur: KLOK. T. 3. *Conf. 160. n. 32. seqq.* ità quidem, ut liberi uniti absque ullà alià ultimâ voluntate, vi hujus pacti, Parentibus unientibus æqualiter succedant. HAHN. l. c. n. 11. Neque tamen rescinduntur ejusmodi Uniones Prolium, si ex altero matrimonio nulli liberi nati fuerint, BESOLD. *Thef. Pr. b. voc. ICTI MARBYRG. Vol. 1. Conf. 8. per tot.* & tum præprimis pacta hæc in utilitatem ac splendorem Familiarum illustrium vergere dicuntur, quando quis scilicet illustres tantum ex priori matrimonio liberos habet, uxor verò secundi matrimonii dives est, & ex hac liberi non extent. Hinc enim, cum liberi ex priori matrimonio nati, participes quoque fiant opulentæ hæreditatis ac bonorum Novercæ, adeoque conditionem suam, per quæstas sibi ex hereditate maternâ divitias, reddant meliorem, idcirco ejusmodi pacta non possunt non quandoque in splendorem Familiarum illustrium vergere, ad eumque conservandum non parùm contribuere. Quid verò ad conficiendum ejusmodi pactum, & Unionem Prolium ritè constituendam requiratur? id Ordinatio Moguntina, supra commemorata, quàm diligentissimè expressit, ad eamque brevitas studio hic nos remittimus.

§. XXXVIII.

Sunt & præterea Pacta quædam renunciativa
foemi-

foeminarum non tantum illustrium, quæ splendorem Familiarum illustrium ac dignitatem non minus, ac cætera conservant, sed & quandoque masculorum. vid. BETSIVS *de Pact. fam. illust. c. 7. p. 313. c. 8. p. 367. § c. 10. p. 636.* Renunciaciones tamen foeminarum illustrium, illis, quæ à masculis fiunt, frequentiores longè ac celebriores existunt, nec tantum in Germania nostrâ, sed & ubique ferè terrarum, ex gravissimis & prægnantissimis rationibus recepta esse, & approbata, testantur ROBERT. 2. *Rer. jud. 4. MVSCVL. de Success. convent. memb. 2. n. 229.* quarum Renunciacionum finis primarius esse solet, ut bona in agnacione conferrentur, Regnaque, Principatus, Comitatus & Baronatus per foeminas ad extraneum non devolvantur. BESOLD. *Conf. 133. n. 22. § Conf. 171. n. 38. seqq.* SPRENGER. *Inst. Jur. Pub. l. 2. c. 27.* Hæc igitur pacta seu Renunciaciones, cum juris non scripti seu consuetudinis auctoritate nitantur, præsertim cum in splendorem Familiarum illustrium conservandum tendant, & Renunciaciones favore masculorum, *dem Adlichen Mannes-Stamm zum besten*, factæ, sint admodum favorabiles, ALEXANDER *Conf. 83. n. 17.* omni modo validæ sunt. Id quod tum vel maximè procedit, si ejusmodi Renunciaciones, juramento à foeminis præstito, fuerint confirmatæ, datis litteris, quæ *Verzicht-Brieffe* vulgè appellantur: vid. COCCEJ. *Jur. Pub. Prud. c. 28. §. 3.* SPRINGSFELD *de Apanag. c. 12. n. 60. seqq.* siquidem jure Canonico juramentum per se vim habeat obligandi, & ad evitandum æternæ salutis dispendium servari debeat. *c. quomvis de Pact. in 6to.* Jure tamen Saxonico communi conventiones

ventiones tales, etiam injuratæ, firmæ ac ratæ sunt; LANDR. l. 1. art. 13. quod secus in Electoratu Saxoniae. BERLICH. *Concl.* 45. p. 2. In specie filia nobiles Ordinis Equestris immediati in Suevia, Franconia, & ad Tractum Rheni, antè vi antiquissimæ consuetudinis, postmodum expressi Statuti, quod refert BYRGEMEISTER. *in Stat. Equest. cap. 21. p. 459.* si manserint innuptæ, in loco, sibi consentiente Familiâ, electo, congruam sustentationem accipiunt, sin nupserint digno, congrua dos & elocatio, vél à vivis Parentibus, vel his defunctis, à proximis utrinque agnatis & cognatis, his dissentientibus, à Directorio Equestri, consideratis bonorum & personarum circumstantiis, ex æquo & bono determinatur; insuper ex hæreditate materna ornamenta muliebria, & vestes præcipuas habent. De reliquo hæreditatibus paternæ, maternæ, & fraternæ, pro se & posteris suis, nullâ habitâ bonorum differentiâ & qualitate, in favorem stirpis masculinæ renunciare tenentur, salvo tamen regressu ad bona renunciata, in casum totius agnationis extinctæ, modo qualitas bonorum, aut specialia pacta Familiæ non obstant. conf. LEYSER. *Medir. ad Pand. Specim. 403. in fin.*

§. XXXIX.

Pactis Familiarum Successoriis, quibus earundem splendorem ac gloriam conservari intenditur, subjicere lubet Beneficia Ecclesiastica seu Canonicatus, quibus non minùs, ac reliquis Familiarum illustrium splendori insigniter consulitur. Cum enim Familiis præsertim illustribus aded notum perspectumquè sit, quantum incommodi parerent intempestivæ Ditionum

num 'distractarum divulsiones, idque in hac rerum conditione ita comparatum sit, ut quidquid in minutulas partes secatur, in nihilum tandem redigatur: non injuriâ aliâ ratione prospectum voluerunt liberis suis aut posteris, quibus secundo, tertio aut ulteriori loco nasci datum, quo perceptis Ecclesiasticæ Portionis fructibus annuis honestam, & quæ Familiæ splendori convenit, ingenuam vitam degere possent. Quod autem Familiæ illustres Præbendis, Canonicatibus, ac sublimioribus Beneficiis Ecclesiasticis fruantur, id omnino justissimum esse ac æquissimum, vel ex eo liquet, quod ex ipsorum bonis Ecclesiæ tam insignem nactæ fuerint alluvionem. MONZAMB. c. 3. §. 7. Præterea cum Familiis illustribus amplissima tribuantur commoda, jura ac privilegia, iisque, qui eminentioris sunt Profapiæ, plus ultrò concedi soleat, ac qui humi repunt, quibusve aliàs obscuro loco nasci contigit; ita quoque hac in parte eam præ cæteris prærogativam quandam obtinuisse probabile est. Quamvis enim illustris generis Nobilitas ad obeunda Officia Ecclesiastica non adeo grande momentum asferre videatur, & vel modica Generis ingenuitas, aut nativitas utcunque probata, ritibus, quos præscripserat antiquitas, sufficere potuerit: altioris tamen indaginis res esse cœpit, posteaquàm perspectum fuit, nobilissimas ac potentissimas Familias ad Dignitates Ecclesiasticas adspirasse, in tantum, ut deinceps illæ, jus iisdem fruendi, quasi in se transcriptum censuerint: quo facto plus unâ vice quæstas fuisse novimus Illustrium Familias, plebejos ad illustria ea Beneficia admitti, in earum præjudicium. In pluribus

bus tamen Archi- & Episcopatus in observantiæ legem abiit, ut, quemadmodum olim in Torneamentis necesseerat, Nobilitatem ex quatuor Avis Paternis probare, BOECLER. *Not. Imp. l. 10. c. 1.* ità quoque in Superioribus Canonorum Collegiis, seu Ecclesiis Cathedralibus rigidè cautum fuerit, nequis in illarum quampiam reciperetur, quì non natus illustri prosapiâ, quive quatuor, aut octo, aut plures generationes ex utroque latere absque defectu Nobilitatis demonstrare non possit, *dafs er von Vatter und Mutter, und derselben Gros- und Elter-Mutter, von Alters her ererbten Helm und Schild völlig aufzulegen habe.* BËCKMANN. *Doctr. Jur. verb. Nobilitas. p. 397.* COCCEJVS *Jur. Pub. Prud. c. 31. §. 17.* Quod ipsum & hodie in Ecclesiis Metropolitanis, quales sunt Moguntina, Monasteriensis, Bambergensis, Herbipolensis, & complures aliæ, nullatenus negligitur.

§. XL.

Neque ullo modo assentire possumus MONZAMBANO *de Stat. Imp. R. G. c. 3. §. 9.* qui Beneficia Ecclesiastica, Familiis illustribus percipienda, penitus denegat, dum ait: *illis à quibus sacra bona profecta de isthoc, quod per eadem procurando, ne per somnium quidem cogitatum fuisse, cum ne in eo sine sacrum quidpiam deprehendatur.* Et paulo post: *postgenitis suppetere bello & pace media, rem & famam querendi.* Quamvis autem aded præcisè dici nequeat, Illustrium Familias, è quarum bonis donatis vel legatis tam fœcunda alluvio accesserat opulentiae Ecclesiarum, finem istum mente agitalse, quo suis impostero aliquid esset, quod honestam sustentationem, in splendorem suarum Familia-

G

milia-

miliarum conservandum, suppeditaret: quodsi tamen ex communi hominum affectu rem metiri velimus, pronuntiandum foret, non istos arcere voluisse posteros suos à fructibus bonorum, ad quæ iis facilior & justior præ cæteris accessus competeret. Ad Martem verò ut adedè temerè profliret, nemini autor forem, cum experientia doceat, vilescere sæpius cultissima ingenia, hisce laboribus circumacta; insuperque rem esse periculorum plenam, tædiique feracem, nemo non intelligit. Imò condonandum est iis, vel potius laudandi sunt, qui amant in pace servire Deo, & exinde redditibus ex bonis Ecclesiasticis frui, quàm multis ærumnis eosdem vel partiores parare. Et quid demum evadet, si omnes id, quod hodie unus vel alter petit, efflagitent, certè non restabunt Reipublicæ media, quibus singulis honestà, quâ par est, conditione prospicere possit: *non omnes enim*, quod ait Cicero, *Patriam esse possunt*. Salsa autem sunt maria, quæ emetiri, aut alienos terrarum tractus hoc sine adire, non omnibus æquè aridet, quòd peregrinationes crumenæ & valetudini & vitæ sæpius insidias struere soleant. Quare non pauci, etiam qui noviores doctrinas amant, criminantur Lutherum & Calvinum, quod illi tot Episcopatum, aliarumque Ecclesiarum Sæcularisationibus ansam dederint, proinde numerosæ Nobilium proli honestam & congruam vivendi occasionem & sustentationem subtraxerint.

§. XLI.

Supereff, ut de Fœminarum quoque Illustrium Juribus, quæ ad Splendorem earundem conservandum, tuen-

tuendamque illustris Sexûs sequioris dignitatem ten-
dunt, nunc despiciamus. Quamvis enim nomine Fa-
milix strictè tali non contineantur foeminae, MENOCH.
4. *presumt.* 88. n. 5. & inde in Regnis ac Principatibus à
successionibus regulariter excludantur, nec nisi expres-
sa lege, aut consuetudine, ad successionem eas vocante,
admittantur, PYFFENDORFF. *de J. N. & G.* 4. n. 8. BÈ-
SOLD. 1. *Diff. Nomicop.* 11. n. 2. & 5. ne aliàs Regna &
Principatus per foeminas ad extraneum devolvantur.
KNIPSCHILD. *de Fideicomm. Fam.* 111. c. 6. n. 61. & c. 8. n.
185. *seqq.* nec in iis Legitimæ ratio habeatur, cum talis
divisio non probetur, qualis inter plebejos juxta regu-
las juris civilis obtinet. LIMN. *ad A. B. c.* 25. *pr. Obs.* 2. 3.
& *Obs.* 6. §. 2. SPRINGSFELD. *de Apanag.* c. 8. n. 39. *seqq.*
MONZAMBAN. *de Stat. Imp. R. G. c.* 2. §. 12. Antiquo ta-
men Familiarum illustrium usu, tuendæ quoque foemi-
narum dignitati, & splendori conservando, variis mo-
dis prospectum est. conf. LVDOLPH. *in tract. de Jur.*
Foeminarum illustrium.

§. XLII.

Ac primò Foeminis illustribus, & quidem filiabus,
per masculos à Successione exclusis, Dos è Territorio,
sive ex Domano, sive ex Collectis, ubi receptæ sunt,
adeoque à quocunque Successore congrua debetur, ut
hæ scil. honestam, & dignitati Familiæ non discon-
venientem, nubendi conditionem inveniunt, l. 2. *ff. de jur.*
dot. & dicitur vulgò *Fräulen-Steuer.* vid. SPRINGS-
FELD. *de Apanag.* c. 12. n. 31. *seqq.* Congruitas autem
Dotis generaliter æstimatur, vel ex mente paciscentium,
qui ubi de certa quantitate convenerunt, ea omninò

pro sufficienti habebitur; vel ex juris morumque præscripto, ubi Dotis quantitas juxta facultatem dotantis, numerum liberorum, dignitatemque tam ejus, quam mariti, cui filia jungitur, æstimanda est: MANTIC. *de tac. & ambig. convent. l. 12. tit. 21. per tot.* regulariter quidem Dos, à Patre constituta, congrua præsumitur, ità ut filia istà contenta esse cogatur, nec ad supplementum agere possit. MVSCLVS *de Success. Convent. Memb. 1. Concl. 5. n. 215.* Solet tamen non rarò quantitas Dotis Statuto vel Consuetudine definiri; hinc plerumque in Illustrium Domibus certa quantitas Dotium definita est, prout de plerisque Germaniæ nostræ Principatibus testatur Illustris Dn. DE SECKENDORFF. *in Teutschen Fürsten-Staat p. 2. c. 7. §. 26. n. 5. & §. 30.* LIMN. *ad A. B. Obs. 5. & 8.* & Apanagio ferè minor est; PAC. OSNAB. *art. 4. §. 12. 15.* quo casu sufficit, si determinata summa filia solvatur, quã contenta esse debet. BETSIVS *de Pact. Fam. Ill. c. 8. p. 363.* Reipublicæ siquidem interest, ne Dos nimis ampla constituatur, ne Principatus ità onerentur, aut maxima eorum pars absorbeatur. MVSCL. *d. l. n. 127.* Ex feudis tamen privatis regulariter nulla Dos debetur, nisi in subsidium, & non sufficiente allodio, STRUV. *Synt. Jur. Feud. c. 46. def. 18.* quæ insuper Dos recipitur finito matrimonio ex feudo mariti ab ejus Successore; præsumitur enim in rem feudi versam esse, nisi sit in allodio, aut probatio in contrarium extet. HYPOMN. *Feud. tit. pen.* Præterea Dotis petitio, quamvis filia Successioni, aliàs sibi debita, renunciaverit, nihilominus salva & integra manet, Dotis enim causa admodum favorabilis, & in ambiguis

biguis pro Dotibus respondere, melius est. *l. 2. § 70. ff. de jur. dor.* nisi donandi animo renunciaverit. MEY. *ad Jus Lubec. p. 2. tit. 1. n. 68.* Siquidem renunciatio, etiam planè nullà acceptà Dote, fieri potest, factaque hoc modo subsistit: nec Dos est de substantià nuptiarum, nec datio ejus juris naturalis, aut absolutæ necessitatis, sed juris tantummodò positivi. ZIEGLER. *de Dor. Eccles. c. 4. §. 10. & 11.*

§. XLIII.

Secundò Donatio propter nuptias, *Gegenvermächtnis, Gegensteuer*, quæ in securitatem ac remunerationem Dotis illatæ, à marito uxori constituitur, ut eò magis cautum sit uxori de Dote, soluto matrimonio, recuperandâ, si forte à marito consumpta, aut alio modo dilapidata fuerit. *l. 19. C. de Donat. ant. nupt.* Ex eâ foemina non acquirit dominium, nec possessionem, nec fructus, VINNIUS *§. 3. n. 4. Inst. de Donat. l. 29. in f. ff. de Jur. Dor. l. 29. C. de Jur. Dor.* quæ omnia apud maritum remanent: sed tantum specialem hypothecam, vi cujus maritus res propter nuptias donatas, si immobiles sint, alienare, & oppignorare prohibetur, ipsa verò uxor utiliter eas vindicare potest. *d. l. 29. C. de Jur. Dor. & Nov. 61. c. 1. §. 1. MEY. P. 1. Dec. 173. n. 10.* Hæc autem Donatio regulariter Doti æqualis constituitur per *l. 32. §. 14. ff. de Donat. int. vir. & uxor. & l. 7. §. 2. ff. eod. & insuper, Dote auctâ, augetur. GOLD. Colle&. Consuet. Germ. p. 1. tit. 9. §. 1.* At licet moribus hodiernis non amplius attendatur ista Dotis & Donationis propter nuptias æqualitas, ità ut Donatio propter nuptias etiam major Dote constitui possit, ut sen-

tit GLOSS. in *Auth. equalitas C. de pact. convent.* & sic disparia circa hanc rem pacta admittantur, imò & cui-libet ferè, matrimonium contrahenti, liberum sit, Donationem propter nuptias uxori constituere pro lubitu per ea, quæ tradunt GAIL, 2. *Obs.* 78. CARPZ. p. 2. c. 42. *def.* 1. RITTERSH. ad *Nov. P. 5. c. 1. n. 7.* Absit tamen, ut Donationem propter nuptias ab usu recessisse dicamus, ut eam potius quàm plurimis in locis adhuc obtinere probemus. vid. CARPZ. P. 4. C. 21. *def.* 3. Solutio finitoque matrimonio Donatio propter nuptias ad maritum, Dos ad uxorem redit, c. f. X. de *Donat. int. conj.* § d. l. 29. C. de *jur. dot.* & dicitur *der Rückfall*, nisi hæc jura pactis, aut Dotalitii constitutione, aut alio modo circumscripta sint, Quodsi verò foemina ex pacto lucretur Donationem propter nuptias, marito quoque superstiti Dos illata relinquitur. KOHL. *qu. 9. n. 19.* Reliqua jura Dotium & Donationum propter nuptias patent ex jure privato.

§. XLIV.

Tertiò Morgengaba, vid. BESOLD. *voc. Morgengab.* WEHNER *h. v.* quæ est Donum matutinum à marito in conjugem gratuitò tempore primi concubitùs, seu concensionis Thalami collatum. Qualis Donatio, ex communi Germaniæ consuetudine, præsertim inter Familias illustres recepta & valida est, SICHARD. ad *rub. C. de Donat. ant. nupt. n. 12.* WEHNER *l. c.* nec hæredes mariti eam repetere possunt. Unde quidam acceptam à sorore, commodato, catenam auream sponsæ in Morgengabam donaverat, post nuptias verò impetravit, ut forori eam restitueret, promittens, se ei
aliam

aliam ejusdem valoris quamprimum daturum, vel pretium ejus soluturum; marito autem pauld post defuncto hæredes ejus, à viduâ conventi, promissum solvere recusarunt; sed contrarium responsum, & solutionem ipsis injunctam fuisse, refert MOLLER. *lib. Semestr. cap. 32. n. 1.* Nec tamen debetur Morgengaba, nisi constituta & probata, nec præstatio ejus, quod in eandem deductum, ante concubitum exigi potest, sufficit tamen, sponsum & sponsam thorum conjugalem ingressos fuisse, BERLICH. *P. 3. Concl. 25. n. 33.* etiamsi copula carnalis non accesserit; id quod non solo jure Saxonico receptum, vid. SPEC. SAX. *lib. 3. art. 45. § l. 1. art. 45. verb. Sie ist sein Genossin, und tritt in sein Recht, wann sie in sein Bette tritt:* sed & totius ferè Germaniæ usu approbatum, & communis quasi formula fuit: nam & iisdem verbis id traditur in SPEC. SVEV. *Part. 1. art. 324. verb. Sy mus sein Genoss seyn, wann sy an zern Bette gad;* & extra terras juris Saxonici in Germania quoque Superiore plurium locorum statutis id contineri, tradit HENEL. *de Dotalit. c. 4. §. 3. seqq.* Solet & non rarè præsertim inter nobiles ac illustres Personas Appositio in lectum, *wann die Braut dem Bräutigam ins Bette beygesetzt wird,* pro ingressu thori conjugalis haberi, idque operatur, ut si sponsa postea subitò, aut post aliquod intervallum decedat, sponsus nihilominus ea, quæ pactis Dotalibus comprehensa, aut alias statuto vel consuetudine sibi debentur, nec specialiter excepta sunt, lucrifaciat. CARPZ. *P. 3. Const. 19. Def. 4. n. 7. seqq.* Præstat itaque Morgengabam Sponsus, & juvenis & viduus, quamprimum

mum possessionem thori nactus sit, sponsæ, juveni vel viduæ: MYLER. *Gamolog. Person. Imp. Illust. c. 16. n. 5.* § 6. ita ut dominium ejus ad uxorem transeat, cum pleno jure pro lubitu disponendi, testandique. Hinc male in pretium & remunerationem defloratae virginitatis eandem præstari, quidam asserunt.

§. XLV.

Quartò Dotalitium, vid. c. *plerumque X. de Donat. int. vir. § uxor. § c. ex parte X. de For. compet.* quod à nobis Germanis *Leibgeding*, & inter illustres *Wittum* vocatur, & est usufructus uxori viduitatis tuendæ causâ constitutus. Cum enim ex dictis Conjugum Dotibus multum sæpe splendoris ac augmenti maritorum facultatibus accedat, liberalitati eorum haud inconueniens visum, ne erga Conjuges nimium tenaces existerent; quapropter, remunerationis loco, de certis quibusdam pensionibus annuis, ad tempus vitæ, illis prospicere, jam ab antiquis temporibus consuevère. CARPZ. *Tr. de Jur. Fam. Sing. dec. 5. pos. 8. n. 1. seqq.* Aut cum soli Dotis fructus tuendæ Viduarum dignitati haud sufficerent, quam tamen salvam esse, utriusque Familiæ, tum in qua natæ viduæ, tum in quam nuptæ, interesset: utraque aliquid quasi contulisse videtur, illa dotem, quam mortuâ viduâ repetere poterat, remittendo, hæc cum Dotis, tum Donationis propter nuptias usuras quandoque duplicatas præstando. Quæ duplicis fortis, Dotis scilicet & Antiphernæ, usuræ quantitatem ejus ferè constituunt, quamvis admodum id variet; hinc cum hæc res consuetudini potissimum natales suos debeat, quidquid dubii circa
cam

eam occurrit, deficientibus pactis specialibus, ex observantia loci, moribus, & consuetudine potius, quam lege scriptâ erit decidendum, itâ tamen, ut ex jure communi in casibus dubiis declarationem quandoque petamus. At licet Dotalitium in rebus omnibus, unde fructus percipi possunt, etiam mobilibus, & pecuniâ constitui possit, HENEL. *de Dotalit. c. 5. §. 4.* solet tamen mulieribus magis in prædiis, etiam feudalibus, præsertim inter illustres Familias, de Dotalitio prospici, quibus id juris quasi approbatum est: COLER. *p. 1. dec. 60. n. 9. §. 17.* CARPZ. *l. c. pos. 9. n. 2.* itâ quidem, ut nec Successores feudi viduam, à jure petendi Dotalitium, repellere valeant, etsi illorum consensus in eo constituendo non accesserit, imò etiam si à marito neque promissum, neque constitutum fuerit. STRUV. *Syn. Jur. Feud. c. 4. th. 9.* HENEL. *de Dotalit. c. 3. §. 7. ubi testimonia.* Hæc autem dicta procedunt, modò Dos realiter illata probetur; BERLICH. *p. 2. concl. 50. n. 14.* nec confessio mariti de Dote acceptâ regulariter relevat viduam ab onere probandæ illationis contra agnatos, & simultaneè investitos, ne licentiæ, agnatos jure suo defraudandi, indulgeamus. CARPZ. *p. 2. const. 44. def. 10.* HENEL. *d. l. c. 7. §. 10.* itâ tamen, ut probatio, in rem feudi versam esse, non requiratur, HENEL. *d. l. c. 5. §. 8.* sed præsumatur versa, nisi extet in allodio. *supr. §. XLII.* Quodsi tamen defunctus terminos æquitatis, aut solitum constituendi Dotalitii modum exceßerit, & æquo gravius feudi Successoribus imposuerit, tunc pacta illa, quatenus Dotis quantitatem superant, hæredes mariti quidem obligant, ut

H

pote

pote cum hi factum defuncti præstare teneantur, *l. 14. C. de R. V.* aliis verò Successoribus feudi in eo, quod ultra æqualitatis rationem, seu modum solitum promissum est, non aliter præjudicant, quàm si ipsimet confenserint. Pariter ac Dote, nec illatâ nec promissâ, si maritus, id sciens, tamen constituerit Dotalitium, hæredes quidem teneri, certum est, *HENEL. l. c. c. 4. §. 16.* At agnati feudorum Successores ad id non teneantur, nisi confenserint, *RENNEM. memb. 2. disp. 54. 2b. 20.* cum regulariter ex facto vasalli defuncti Successores in feudo non teneantur, neque ipsis invititis, ratione feudi, aliquod onus à defuncto injungi queat. *1. F. 8. 2. F. 52. C. 2. F. 55. WESENB. Vol. 2. Conf. 78.*

§. XLVI.

Ne autem, quod in mulierum favorem introductum, in odium & damnum earum degeneret, merito electione liberâ, & facultate Dotis repetendæ, mulieribus prospectum est. Non enim cogi possunt ab Agnatis feudorum Successoribus, ut Dotalitium præcisè acceptent, sed arbitrio earum relictum est, utrum Dotem repetere, an Dotalio contentæ esse velint. *CARPZ. p. 2. const. 44. def. 2. PRUCKM. V. 1. Const. 47. n. 127.* Etsi autem de jure hoc optionis liberi Viduæ nihil participant, nec intermissâ electione, post obitum matris, Dotalitium petere queant, facultas tamen recuperandi Dotem ipsis hoc casu invidenda non est, ne, quæ in amplissimum Dotis favorem introducta Viduæ electio, in odium liberorum retorqueatur. *CARPZ. d. l. def. 4.* E re itaque Viduæ erit, singulas & ætatis & valetudinis suæ circumstantias probè perpendere, antequàm in alterutro pedem figat;

figat; semel enim factâ electione, & altero post mortem mariti semel acceptato, amplius poenitere nequit, quidquid etiam incommodi inde ei sit metuendum. BERLICH. p. 2. concl. 52. n. 4. & n. 10. l. 4. §. 2. ff. de leg. comm. Illud quoque manifestum est, in compensationem Dotis Dotalitium hoc esse constitutum, & electo hoc Dotis actionem extingui, & Dotem absorberi, nisi pactis aliter cautum sit. CARPZ. p. 2. const. 42. def. 3. n. 6. Cum autem jura Dotalitii à natura usufructus dependeant, HENEL. de Dotal. c. 8. & 9. hinc quod regulis hujus juris convenit, tutò quoque accommodabitur Dotalitii, ità ut nec cautione usufructuariâ mulier vidua sublevetur in Dotalitio. CARPZ. l. c. def. 7. HENEL. l. c. C. 9. §. 4. Id quod tamen inter Illustres saltem usu non obtinet. MYLER. Gamolog. Pers. Imp. Illust. c. 13. §. 12. Pariter vidua cum Dotalitio fructus pendentes à tempore mortis mariti acquirit, uti & fructus ultimi anni non pertinent ad hæredes viduæ, quæ viam humanæ carnis ingressa est, nisi quatenus sunt percepti, §. 36. §. de R. D. sed manent feudorum Successoribus; id quod tamen secus jure Saxonico. LANDR. l. 3. art. 76. in f. Quodsi verò vidua ad secundâ vota transeat, usu saltem inter Illustrium Dominus obtinet, ut viduæ iterum nubenti Dos reddatur, itaque Dotalitium à Successoribus feudorum quasi redimatur. MYLER. Gamol. Pers. Imp. Illust. c. 14. §. 8. Grave enim admodum foret, novum maritum Principem cum domicilio suo in alterius Territorium admittendum esse, & sanè id caveri semper solet, addique, *Bist sie ibren Wittwen-Stuhl verrückt, oder verändert*; exemplum.

emplumque refert HENEL. *de Dotatit. c. 10. §. 17.* Omnium autem primò in observantiam cujusque Domùs Illustris est inquirendum, videndumque, quid in ea receptum fuerit.

§. XLVII.

Reliqua Illustris Sexùs muliebris jura ac privilegia, quæ certis tantummodò & particularibus locis usitata, vel ex jure communi derivata sunt, seorsim expendere hic superfedemus. Atque hæc, de splendore Familiarum Illustrium conservando, in medium adduxisse, nobis in præsentiarum sufficiant, quamvis argumenti illius dignitas uberiolem omninò expositionem imperare videatur, quæ omnia tamen pluribus hoc loco prosequi, instituti ratio, ne in Tractatum potius scribendum abeamus, & Dissertationis Academicæ angustia prohibent. Itaque portum affecuti, nunc vela complacamus, L. B. eâ, quâ par est, veneratione rogitantes, ut eos, quos hic cernit, ausus pro suâ humanitate & æquanimitate interpretetur, atque excipiat. TIBI verò, Summe DEVS, cujus auspicio huncce laborem ingressi sumus, pro gratiosissimâ studiorum Benedictione maximas persolvimus grates, majorem in modum rogantes, ut ex altis imposterum laboribus nostris benedicas, quo vergant in Patriæ incrementum & Reipublicæ emolumentum; & ità Supremo TVO
Nomini sit

LAVS, HONOR, ET GLORIA
IN SÆCVLA SEMPITERNA.

POSI-

POSITIONES JVRIS.

I.

Forma hodierni nostri Imperii Romano-Germanici ex ipsis Imperii Legibus fundamentalibus petenda est:

II.

Nec est, quod ex regulis Aristotelicis formam ejus simpliciter metiamur.

III.

Quidquid olim fuerit, Imperium hodie non Successione, sed Electione defertur: S

IV.

Non nisi Germanus ad Imperii fastigium est admittendus.

V.

Imperatore vivente, etiam invito, si necessitas urgeat, Successor eligi potest.

VI.

Plurium Legatorum, ab Electore ad Electionem missorum, unus tantummodò ad conclave admittitur.

H 3

VII.

VII.

*Legati ad Electionem ab Electore missi votum,
licet contra tenorem privata instructionis sit,
omnino subsistit.*

VIII.

*Electo in Electione sibi ipse votum dare re-
cte poterit.*

IX.

*Ad Electionem Imperatoris non unanimis, sed
majoris tantummodo partis, Collegii Electora-
lis, consensus requiritur.*

X.

*Coronatio non est causa, sed Symbolum adju-
ctum Regni translatis.*

XI.

*Alienatio rerum Ecclesiasticarum, suis desinita
solemnitatibus, etsi iusta subfuerit alienandi
causa, nec tenet in foro externo, nec in foro
interno.*

XII.

XII.

Beneficia, non vacantis, neque conferri, neque promitti possunt.

XIII.

Decima, quoad substantiam & materialiter considerata, dantur ex jure Divino; at

XIV.

Considerata formaliter, quoad determinationem partis, juris tantummodo sunt Ecclesiastici; &

XV.

Hoc in sensu per consuetudinem, prescriptionem, aut privilegium aboleri possunt.

XVI.

Oneri præstandi Decimas subsunt quoque Clerici, etiam curati, ex fundis tam patrimonialibus, quàm beneficialibus, antecedenter obligatis.

XVII.

Parochus Decimas in sua Parochia, & Episcopus Jurisdictionem in sua Diœcesi, sibi competere asserentes, ab onere probandi liberantur.

XVIII.

XVIII.

*Immunitas Localis non Divini, sed Ecclesiastici
solum juris est.*

XIX.

*Ex juramento assertorio ei, qui ex conditione de-
latâ juravit, actio datur & exceptio.*

XX.

*Utrum actor, qui nihil omninò probavit, aut in
probatione defecit, nihilominus reo juramen-
tum deferre possit; &*

XXI.

*Utrum Testamentum judiciale etiam per No-
tarium aut Procuratorem judici offerri queat:
problemata sunt.*

XXII.

*Testamentum extrajudiciale, pagatum, solenne,
scriptum, subscriptione & subsigillatione Te-
stium carens, quandoque sustinetur.*

XXIII.

*Legitima Liberis & Parentibus ex jure natura-
li non debetur.*

XXIV.

XXIV.

Tutor suspectus, ob culpam latam remotus, non sit infamis.

XXV.

Tutor à tutelâ delatâ statim appellare nequit.

XXVI.

Pecunia lustrica, an ad peculium adventitium regulare, an ad irregulare spectet? problema esto.

XXVII.

Filiusfamilias de peculio adventitio irregulari testari nequit, mortis tamen causâ donare potest.

XXVIII.

Filius hereditati paterna, accedente etiam juramento, renunciâns, ex testamento Patris succedere non prohibetur.

XXIX.

Filius heres institutus, & fideicommissò gravatus, & Legitimam & Trebellianicam deducit.

XXX.

Et metus, & dolus, dantes causam contractibus, siue sint bonæ fidei, siue stricti juris, non reddunt contractus ipso jure nullos.

XXXI.

Si partim res, partim pretium contractui b. f. interveniat, an Emptio Venditio, an Permutatio sit? problema esto.

XXXII.

Qui per pactum in se recipit casus fortuitos, etiam tenetur de raro contingenti, imò rarissimo.

XXXIII.

Redditio pignoris, simpliciter facta, tollit quidem nexum pignoratitium, at non debitum principale.

XXXIV.

Redditio chirographi ponit pactum tacitum de non petendo.

XXXV.

Et Clericus & fœmina feuda acquirere possunt.

XAAVI.

XXXVI.

*Clerici in causis feudalibus subsunt foro feuda-
li, &*

XXXVII.

*In delictis eorum merè feudalibus Dominus di-
rectus cognoscit.*

XXXVIII.

*Filius rectè exheredatus, feudo tamen privari
nequit.*

XXXIX.

*Domino invito novus Vasallus non est obtru-
dendus.*

XL.

*Uti & invito Vasallo novus Dominus obtrudi
nequit.*

XLI.

*In feudo, filio concessio, Pater regulariter ad suc-
cessionem non admittitur.*

XLII.

*Vasallus Domino posteriori contra priorem, ne-
que per substitutum, servire potest.*

XLIII.

XLIII.

*Vasallus contra Patrem suum Domino auxilium
ferre regulariter non tenetur.*

XLIV.

*Expensas, ex feudo in funus Vasalli factas, suc-
cessor feudi repetit.*

XLV.

*Vasallus de feudo dubio transigere potest, siue
transactio tendat ad conservationem, siue ad
alienationem feudi.*

XLVI.

*Vasallus contra Dominum directum suum in
causa criminali, æque ac civili, patrocinari
prohibetur.*

AD
PRÆNOBILEM AC CLARISSIMUM

J. V. DOCTORANDVM.

Nominibus quis inesse neget, quod congruat Omen,
Conveniunt rebus nomina sæpe suis;
STRECKER dictus eras, certò ex *extendere* dictus,
Phyfico-moralis fabula vera docet;
Quid? quod, dum *extensi* tetegisti culmina juris,
Extensi ingenii vis probat ampla tui.
STRECKER semper eris, per plura *extendere* perges,
Hinc TE Teutonicum Nomen habere reor.
Vera fide TIBI dico (nil certius istis)
Ista TIBI ad summos sunt duo fulcra gradus.

*Hæc in signum affectionis apponere
voluit*

p. t. FACVLTATIS IVRIDICÆ
DECANVS.

AD
PRÆNOBILEM ET CLARISSIMUM

DN. DOCTORANDVM.

Cura Tibi magna est ILLVSTRIS gloria GENTIS,
Hinc Tibi dulce sequi vestigia clara PARENTIS,
Ut decus usque NOVVM PATRIÆ sis STIRPIS in ævum.

Quod vovet optatque sincerus Amicus

JO. GEORG. BRÜCKMANN,

J. V. D. Jud. Elect. Provinc. Asses. ac
Professor Juris publ.

Opponens.

K

EPI.

EPIGRAMMA.

Lemma. Sol micat in proprio
pulchrior axe suo.

En Tibi: Gerano fulgent nova lumina coelo,
Quid? Sol in proprio pulchrior axe micat.
Dum nuper Mosam, Ligerim, lustrare Mosellam,
Gera sibi timuit lumina tanta rapi.
Sed timor evanuit: peregrino ex axe moveri
Dum videt, & patrium fidus adire polum:
Quo nunc insigni melius splendore refulges,
Doctrinaeque tuæ lumina clara micant.
Felicem Patriam! nova lux quam tanta beabit,
Felix, cū tali luce licebit ali.
Fulge igitur Geræque novis splendoribus axem
Imple, dum Superum lux Tibi clara micat.

*Hocce Epigrammate Nobilissimo atque Cla-
rissimo Domino Doctorando affectum suum
specialem contestari voluit oppugnans*

JOANNES IGNATIVS TVRIN,
J. V. D. & Advoc. Ordin.

Consona sunt vero, quæquæ proverbia dicunt,
Non procul à proprio stemmate poma cadunt.
Et Pater & Patruus, Proavus sunt nomine clari,
Hoc etiam sequitur filius atque nepos.
Exemplo hocce tuo monstras, suavissime Amice,
Te dignum Patriis ludibus esse probas.
De conservando Generis Splendore loquëris,
Hic studium fervens ingeniumque patet.

Ignea

Ignea vis animi nescit tua Amice latere,
Sed sua vult doctis sistere scripta viris.
Juris qui varias coluisti sedulus artes,
Jam cathedram scandens læta trophæa feres.
Tædia quot studium, tot delectamina honores
Reddunt, mox Themidis digna trophæa feres.
Præmia fers cœpti consummatique laboris.
Quis Genus & Patriam nobilitare vales.
Gratulor hos ausus, Supremus cuncta secundet,
Prospera porro Tibi quæque det alma Trias.

*Hiscæ Nobilissimo ac Solertissimo Domino Docto-
rando, Paternarum virtutum amulo, de
feliciter exantlatis studiis Academicis gra-
tulari, eidemque optima quæque apprecari,
sequè ulteriori benevolentia recommendare
voluit eidem addictissimus*

J. F. H. J. P.

O quàm maturè carpis vestigia Patris,
Ecce Pater vester, Lux Juris in arte vocandus,
Gloria, summus Honos, & Splendor in urbe Geranâ.
Cernimus & talem lucem, quòd splendeat in TE.
TE Sacrata Themis cingens Insignibus illis,
Quis Patrem vestrum jam longo tempore cinxit.
Vivas, florescas, Doctrinæ dogmata profer,
Atrox si Lachesis vult rumpere stamina Patris,
Post cineres in Patre IVO TE vivere dicunt.

*Hiscæ paucis Prænobili ac Doctissimo Domino Docto-
rando observantiam suam ostendere voluit
Sævus verè candidus*

H. K. LL. C.

Mars

Mars sua bella gerit, gerit & sua praelia iusti
 Rectrix, ille neces, hæc pia jura docet;
 Lex genuit Martem, Martis lex filia, vivi
 Nec sine lege potest, nec sine lite solet.
 Si licet hæc, ERNESTE, Tuo conferre labori
 Bella geris studiis non aliena Tuis.
 Lex pro lite Tibi, Belli sit arena Lycaëum,
 Ut partes peragit lingua diserta suas;
 Juris habes Nucleum, FRATER! Quid jam petis atra?
 Perge præesse probis, perge deesse malis.
 Sic per scire Tuum juris ducêris ad astra,
 Atque triumphali laude beandus eris.

*His Frater Fratri, novi honoris apicem
 conscensuro, applaudit*

F. C. A. S. LL. Cult.

Usque Tibi placuit Themis, & Themidi usque placebas,
 FRATER! ob ingenii splendida Dona Tui.
 Et Themidi placuisse juvat, cum Juris Honores
 Destinet, & meritis præmia digna Tuis.
 Difficiles sequitur merces quæsitæ labores,
 Pulchræque conatûs præmia parta manent.
 Fluctivagi nautæ, sulcantes flumina cursu,
 Præmia solliciti digna laboris habent.
 Objicit hostili fortissima pectora ferro
 Miles, tunc Victor præmia Martis habet.
 Sic etiam docti, Musarum castra sequentes,
 Gratam ex conscenso palmam Helicone ferunt.
 Sic quoque, quem speras, eventus capta sequetur,
 Sic decus accrescet Nominis inde Tibi.

Ita Frater Fratri gratulabundus accinit

J. A. B. S. Phil. C.

15 () 50

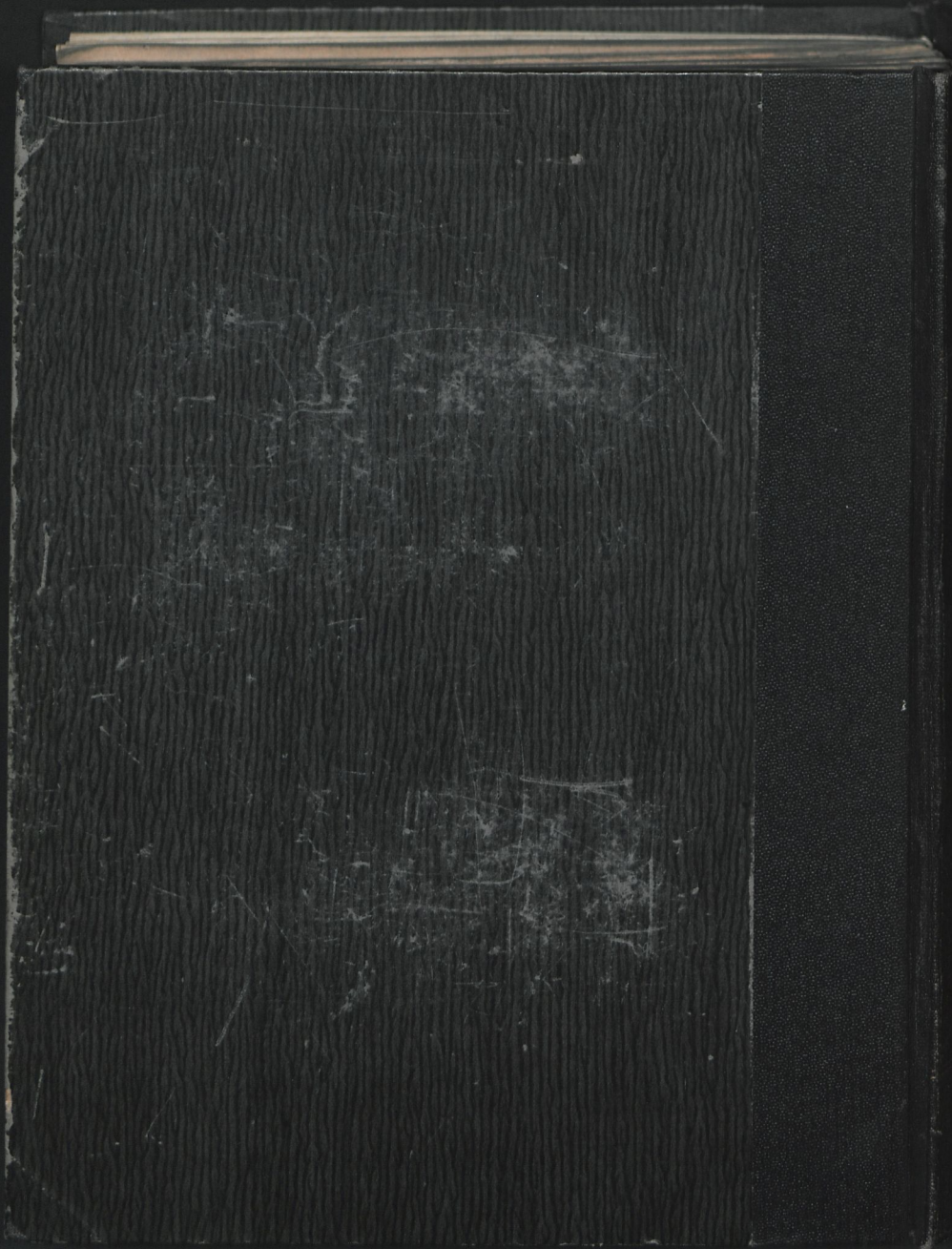
Erfurt, Diss., 1745-47

X 2386990

ULB Halle
007 650 40X

3

1747, 7
A9

DISSERTATIO JURIS PUBLICI
INAUGURALIS

DE
SPLENDORE
FAMILIARVM
ILLVSTRIVM
CONSERVANDO,

QVAM
EX DECRETO ET AVCTORITATE
AMPLISSIMI JCTORVM ORDINIS,
IN ILLVSTRI ET PERANTIQA VNIVERSITATE
ERFORDIENSI,

SVB PRÆSIDIO ALTISSIMI,
PRO

GRADV DOCTORALI,
EIQVE ANNEXIS PRIVILEGIIS, HONORIBVS
ET IMMVNITATIBVS,

RITE AC LEGITIME CAPESSENDIS,
PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI SVBJICIT
AVCTOR

ERNEST. WILHELMVS STRECKER,
ERFORDIENSIS.

IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI HORIS CONSVETIS
DIE VI. MARTII. MDCCXLVII.

ERFORDIÆ

TYPIS JOH. CHRISTOPH. HERINGII, ACAD. TYPOGR.

